

USA's nye Kongres åbner i dag, med et land, der forfølges af sandheden

Leder fra LaRouchePAC, 3. januar, 2017 – USA's 115. Kongres tages i dag i ed i en tid, hvor den sandhed bliver mere og mere åbenlys for ethvert blot nogenlunde menneskeligt væsen, at der må komme et skifte i USA's politik, bort fra økonomisk kollaps, krig og løgne. Hold af LaRouchePAC-aktivister var på stedet for at modtage kongresmedlemmerne med detaljerne for denne bydende nødvendige proces i form af en handleplan – genindfør Glass/Steagall-loven og sæt USA på en kurs for produktivitet gennem et nyt kreditsystem, og forny det forpligtende engagement over for videnskab og økonomisk udvikling.

Ydermere er sandhedens lys i færd med at brænde huller i Obama-administrationens aktuelle, store favoritløgn, nemlig, at det dæmoniske Rusland er i færd med at 'hacke' Amerika i stumper og stykker. For det første måtte *Washington Post* i dag bide i det sure æble og trække sin påstand tilbage, som avisen fremkom med i sidste uge, om, at Rusland havde hacket et elektricitetsselskab i New England, med mulige blackouts til følge. *WP's* forsideartikel i dag lyder, »El-selskab i Vermont har tilsyneladende ikke været udsat for russisk hacking«. *WP* havde urigtigt rapporteret, at selve værket var blevet hacket; at den skadelige software (malware) kunne forbindes til Rusland; og at der var fare for et blackout på værket – Burlington Electric. Intet af dette var sandt.

Man bør huske på, at dette er den samme *Washington Post*, der, sammen med *New York Times*, oprindeligt fremkom med den påstand, at Rusland hakede den Demokratiske Nationalkomites computere og opsnappede e-mails fra John Podesta, Hillary Clintons kampagneleder, og med disse e-mails, der senere blev

offentliggjort af WikiLeaks og således på ulovlig vis greb ind i valgresultatet (til Trumps fordel).

I denne sammenhæng udtalte WikiLeaks' grundlægger og redaktør, Julian Assange, sig offentligt imod denne påstand og sagde, at han er 1000 % sikker på, at Rusland ikke leverede hackede e-mails til WikiLeaks. »Vi kan sige, og har sagt, gentagne gange i løbet af de seneste to måneder, at vores kilde ikke er den russiske regering, og ikke er et nationalt parti.« Dette, og mere, sagde Assange i et eksklusivt interview i sidste uge med Sean Hannity fra Fox News, der vil blive udsendt i sin fulde udstrækning (første del) kl. 22 den 3. januar. Dette er første gang nogensinde, at Assange giver et interview til en Tv-kanal, og hans foreløbige kommentarer får allerede stor opmærksomhed internationalt og skaber ravage for Obama-flokken, inklusive for det Republikanske Partis russofober.

Disse afsløringer understreger den pointe, Lyndon LaRouche for nylig kom med, om Obama-præsidentskabets sidste dage: »Husk, hvem, der står bag Obama.« Han refererer til det døende, britiske City of London/Wall Street slæng. Men, tilføjer han, i takt med, at deres system udånder – og så længe der ikke gennemtvinges et skift i politikken for at udslukke det – så er de farlige og i stand til at udføre grusomheder.

I Sydvestasien skal man se hen til dette netværk i forbindelse med de ansvarlige for massenedskydningen i Istanbul nytårsaften. De tyrkiske myndigheders og samarbejdende, asiatiske regeringers efterforskning er stadig i gang og holdes hemmelig, men LaRouche bemærkede: Led efter de britisk-tjetjenske netværks hånd i denne grusomme handling. Ud over visse empiriske 'signatur-fakta', der er knyttet til hændelsen, er der den grelle realitet med en sådan handlings onde formål – at forsøge at sabotere det igangværende tyrkisk-russisk-iranske samarbejde om en syrisk våbenhvile, forhandlinger i Kasakhstan i næste uge og en politisk løsning. Den tyrkiske vicepremierminister, Numann Kurtulmus, bekræftede imidlertid i dag, at Tyrkiets forpligtelse forbliver resolut.

Samme dag som massenedskydningsforbrydelsen fandt sted i Sydvestasien – hjemstedet for Det gamle, britiske Imperiums »Store Spil«, med alle dets årtier med blodsudgydelser – holdt den kinesiske præsident Xi Jinping i Østasien sin årlige nytårstale, hvor han specifikt udtalte den sandhed, at menneskeheden kan handle på en måde, hvor der er fred i verden. Efter en gennemgang af Kinas præstationer i 2016, især inden for rumforskning, Bælt-og-Vej og præstationen med at løfte 10 millioner borgere ud af fattigdom, sluttede Xi:

»Det kinesiske folk har altid troet på, at verden er et fællesskab. Vi kinesere aspirerer ikke kun til et godt liv for os selv, men vi håber også, at mennesker i andre dele af verden har et anstændigt liv. I øjeblikket plages mennesker i visse lande og områder stadig af krige og uroligheder; mange lider under sygdomme og katastrofer. Vi håber inderligt, at det internationale samfund vil gøre en fælles indsats, arbejde i den overbevisning, at menneskeheden har en fælles skæbne som et fællesskab og bygge vores planet op til at være et mere fredeligt og fremgangsrigt sted at leve.«

Foto: LaRouchePAC-aktivister foran Capitol uddeler materiale under banner for 'Genindfør Glass-Steagall'. Foto fra 2014.

Obama skal gå nu; han er lige så bitter en fiasko som Herbert Hoover

Leder fra LaRouchePAC, 2. januar, 2017 – Da præsident Herbert Hoover havde tabt valget til Franklin D. Roosevelt i 1932, brugte han hele overgangsperioden til at forsøge at tvinge FDR til offentligt at støtte hans, Hoovers, mislykkede politik; og

da FDR ikke ville det, tog en rasende Hoover til indsættelsesceremonien, hvor han nægtede at tale, eller bare se på den nyvalgte præsident. Hoover bar på et bittert nag imod FDR's nye paradigme – New Deal – frem til 1950'erne, hvor han spillede en rolle i fremvæksten af »McCarthy-giften«.

Alle Barack Obamas handlinger udgør nu et forsøg på at tvinge nyvalgte præsident Trump til at følge hans, Obamas, mislykkede politik; og til at angribe og bagvaske Rusland og dets præsident Putin.

Obama har i enhver forstand svigtet nationen – dens arbejdsstyrke, beskæftigelse, produktivitet, husstandsindkomst, narkoafhængighed, hjemløshed, stigende dødsrate og faldende gennemsnitslevealder, katastrofale krige. Han tyer nu til angivelige »uigenkaldelige eksekutive ordrer« og til deciderede misinformationskampagner fra regeringen, for at forsøge at tvinge Trump ind i – mindst – en ny kold krig. Dette kommer fra en præsident, der ikke kunne klare præsident Putin, og heller ikke Kinas præsident Xi Jinping.

Trump vil stadig ikke gå med, som hans bemærkninger i Florida nytårsaften indikerer. Men, hvilken politik, han vil føre, er stadig ikke klart.

Det, som er klart, er det nye paradigme med økonomisk og videnskabeligt fremskridt, og med potentialet for fred, der er blevet skabt i løbet af 2016 af Xis Kina, Putins Rusland og deres allierede blandt eurasiske og afrikanske nationer, og med Lyndon og Helga LaRouche, der fortsat spiller en katalyserende rolle. Og lige så klar er »sangens kraft« i dette nye paradigme, der må have det bedste af alle nationers kulturhistorie, deres »klassik«, som kan gives til de andre. Dette demonstreredes af den over Internettet, især af russiske speakere, med lynets hast spredte kondolencehilsen fra Helga LaRouche i anledning af tabet af Alexandrov Ensemble i et flystyrt. (Det er overflødigt at nævne, at Barack Obama ikke kommenterede den tragiske død af hvert eneste medlem af

Ruslands nationale kor.)

Det nye paradigme dikterer også ganske klart, hvad Trump og den tiltrædende Kongres omgående må gøre: Genindfør Glass/Steagall-loven og skab en statslig kreditinstitution til at hælde investeringer ind i rumforskning, gennembrud i kernefusion og ny infrastruktur med høj produktivitet.

Vi hører, at Obama har til hensigt at »sige farvel og takke nationen« den 10. januar i en tale i Chicago. Han bør holde den tale en uge før, og gå.

Kondolencehilsen til Alexandrov Ensemblet og det russiske folk

Video: Medlemmer af New York City Schiller Institut borgerkor synger den russiske nationalsang uden for det Russiske Konsulat i New York fredag, til ære for ofrene for flystyrtet, mange af dem medlemmer af Alexandrov Ensemblet.

✘ Leder fra LaRouchePAC, 31. december, 2016 – På vegne af det Internationale Schiller Institut ønsker jeg at overbringe vores dybeste kondolence i anledning af det tragiske tab af 92 menneskeliv, der døde i flystyrtet på vej til Syrien. Denne ulykke er så meget desto mere årsag til sorg, fordi musikken og den patriotiske ånd hos Alexandrov Ensemblets medlemmer ville have overbragt et budskab om håb til det syriske folk. Dette er en befolkning, der i fem år har været ofre for den

kriminelle politik for regimeskifte og behandlet som bondebrikker i et geopolitisk skakspil, i en total overtrædelse af deres suverænitet.

Alexandrov Ensemblet har været et udtryk for de højeste, moralske værdier i Rusland og, som klassisk korsang generelt, taler til tilhørernes sjæl og skabende potentiale. Det er derfor ekstremt vigtigt, at den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu meddelte, at han nu indleder prøver for at udvælge de bedste talenter til fuldt ud at genrejse Alexandrov-koret.

At optræne sangstemmen er vigtigt for alle, eftersom en velplaceret stemme kan udtrykke komponistens kreative hensigt og tale direkte til den samme egenskab hos tilhørerne. Det repræsenterer derfor et uerstatteligt element i den harmoniske udvikling af karakteren. Lad mig derfor dele den idé med Dem, at man, ud over at genopbygge Alexandrov Ensemblet, opretter tusinder af Alexandrov-kor i skoler over hele Rusland for at ære Ruslands heroiske bidrag i befrielsen af Syrien og samtidig udbreder den opløftende virkning af at synge i kor til den unge generation.

Et nyt paradigme er i færd med at blive til, som det eksemplificeres af integrationen af den Eurasiske Union og det Nye Silkevejsinitiativ, og som etablerer en helt ny relation mellem nationerne. Vi har brug for en dialog mellem de bedste traditioner fra hver kultur for, at dette nye paradigme kan vokse til at blive en ny æra for civilisationen – kendskabet til det bedste fra en anden kultur vil føre til en kærlighed til denne kultur, og vil derfor erstatte fremmedfjendskhed og had med mere ædle følelser. I denne nye æra vil geopolitik blive overvundet for altid, og loyaliteten over for menneskehedens fælles mål vil etablere et højere niveau af fornuft. Det er grund til trøst for os alle, at flystyrkets tragiske dødsofre bidrager med deres udødelighed til opbygningen af denne bedre verden.

Helga Zepp-LaRouche,

Præsident, Det Internationale Schiller Institut.

[Dette budskab blev modtaget på det Russiske Konsulat i New York om eftermiddagen, den 30. december, og efter anmodning ligeledes sendt til TASS.]

(2. januar 2017 – 440.000 mennesker har set videoen indtil nu!)

Foto: Alexandrov-koret og Yosif Kobzon synger i Warszawa, oktober, 2009.

Hvordan skaber man en renæssance?

Leder fra LaRouchePAC, 29. december, 2016 – Diskussionen mellem Lyndon og Helga LaRouche og Videnskabsteamet og Komiteen for Strategi tirsdag, 27. december, eksemplificerede processen, der karakteriserer en renæssance – og en nutidig, økonomisk genrejsning for USA. I denne dramatiske dialog kom den ene taler efter den anden frem med nye og varierende ideer – alle forskellige, men alle sammen fremprovokeret af en fælles, udtalt hensigt, og alle tenderende imod et implicit, fælles mål samtidig med at nære hinanden, som gnister af samme bål. Man bliver mindet om Platons beskrivelse af sin dialogmetode i skriftet »Syv breve«.

De var ligesom små strømme, der samledes i åer og sluttelig i store floder, altid ført frem af en usynlig, uhåndgribelig kraft. Hvilken kraft? Den største af alle kræfter: det selvopretholdende bekræftende, menneskehedens fælles mål.

Hvordan går det til, at noget, som man på ét tidspunkt ikke engang troede eksisterede, senere kan blive formålet med ens liv? Kan blive den mission, hvis betydning langt opvejer ens eget liv?

En generel modsætning i hele diskussionen, og som er særlig skarp i nutidens USA, var modsætningen mellem »kultur« versus »produktivitet«, som fejlagtigt opfattes som indbyrdes afvigende fra hinanden. Denne falske todeling går tilbage til Hegels løgnagtige skelnen mellem »Geisteswissenschaft« (humaniora) i modsætning til »Naturwissenschaft« (naturvidenskab) i det 19. århundrede. Det blev forværret af Bertrand Russells afskalning af videnskab, imod Einstein, med begyndelse i 1900. Franklin Roosevelt arbejdede med held på at overvinde det, indtil han i realiteten blev fjernet fra embedet af FBI, mens han endnu levede. Dernæst, efter Anden Verdenskrig, blev det yderligere opflammet af giften, der blev pumpet ud af Det britiske Imperiums Kongressen for kulturel frihed.

Kongressen for kulturel frihed i sit fulde omfang slog aldrig an i Sovjetunionen, selv om der var mange andre, alvorlige problemer; det er grunden til, at Friedrich Schiller synes mere respekteret i den sovjetiske satellitstat Østtyskland end i Vesttyskland. I sovjetisk tankegang var der altid overensstemmelse mellem produktivitet og det kulturelle niveau. Se den sovjetiske film fra 1972, »At tæmme ilden«, et stærkt fiktioniseret portræt af rumfartshelten S.P. Koroljov. Instruktøren Daniil Khrabrovitskij blev af censuren tvunget til at ændre næsten alle fakta og navne, men han lagde så meget desto mere vægt på visse grundlæggende sandheder. Allerede næsten i begyndelsen af filmen forsøger den russiske, videnskabelige rumfartspioner Konstantin Tsiolkovskij lidenskabeligt at forklare den unge Koroljov, hvordan og hvorfor hele landets »kulturelle niveau« må bevæges langt, langt fremad, hvis landets fabrikker skal kunne producere kosmiske raketter, kunstige satellitter (»sputniks«) og

rumfartøjer.

Det meste af det, præsident Putin gør, reflekterer hans højere standpunkt om denne kamp for at opgradere russisk kultur, som det for eksempel reflekteres i hans konference ved årets afslutning.

Inden for rammerne af det nye, internationale paradigme, skabt af Vladimir Putin og det kinesiske lederskab, og efter dumpningen af Bush-Obama-diktaturet, er en renæssance og en økonomisk genrejsning i USA – én og samme sag, set fra to forskellige synsvinkler – nu umiddelbart på dagsordenen, hvis vi handler for at frembringe dem.

Foto: Prima ballerina ved Bolsjoj-balletten i Moskva Maria Alexandrova varmer op i det historiske teater før en forestilling. Foto fra 2013.

Putin har transformeret både Sydvestasien og Østasien hen imod udvikling; Vil Amerika følge trop?

28. december, 2016 – Mens Obama fortsat demonstrerer, at han er »politisk afdød«, som Lyndon LaRouche udtrykker det, og kaster tordenkiler fra sin politiske kiste, som om han stadig var »dræberkongen« fra før, udstedte nyvalgte Trump i dag et tweet, hvor han fordømte de »mange inflammatoriske udtalelser og vejspærringer«, som kommer fra Obama. Obama har meddelt, at

han snart vil annoncere »forholdsregler til gengældelse« imod Rusland for fantasifostret med Putins angivelige tyveri af valget, i håb om, at han kan underminere Trump-teamets plan om at gøre en ende på galskaben.

Men, Putin har ikke spildt tiden med at fumle rundt med det amerikanske valg. Hele Mellemøsten er blevet transformeret af hans succesfulde intervention i Syrien, der har vendt stormløbet fra de saudisk-britisk sponsorerede terroristnetværk. Ødelæggelsesprocessen imod Irak, Libyen og Syrien – de tre stærkeste, sekulære, antiterrorist-nationer i området, er nu slut. Undervejs er der dukket beviser op allevegne for, at Obama har bevæbnet terroristerne – russiske sappører, der rydder miner fra det befriede Aleppo, annoncerede i dag fundet af et terrorist-våbenlager, proppet med amerikanske, tyske og bulgarske våben, mens den tyrkiske præsident Erdogan annoncerede, at han havde sikre beviser for USA's bevæbning af selve ISIS.

Men, hvad der er vigtigere, så har kombinationen af den russiske rolle i Syrien og Putins nylige besøg i Japan transformeret begge områder og forenet dem bag kendsgerningen om et nyt paradigme, baseret på udvikling. Den østrigske mellemsteksperit Karin Kneissl kom i dag med den indsigtfulde pointe, at Ruslands evne til at hjælpe den syriske regering med at knuse terroristtruslen på dramatisk vis blev fremhjulpet af Kinas »den bløde magts strategi« og bringer den Nye Silkevej ind i regionen og således skaber jobs for de millioner af unge mennesker, hvis fremtid var blevet tyvstjålet af Bush' og Obamas krige, og som skaber potentialet for, at de millioner af flygtninge kan vende tilbage til produktive beskæftigelser i deres hjemlande.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Putins højst succesrige besøg til den japanske premierminister Shinzo Abe i denne måned, hvor han igangsatte enorme, fælles udviklingsprojekter i det russiske Fjernøsten, og endda på de omstridte Kurilliske Øer, og som således forbereder vejen for en fredstraktat mellem

Rusland og Japan.

»Dette er ikke blot en lokal aftale«, sagde LaRouche. »Det vil stimulere væksten ikke alene i hele Asien, men det vil stimulere hele verden.« Abe besøgte Pearl Harbor tirsdag sammen med præsident Obama, hvor førstnævntes udtalelser kun kunne forstås som en advarsel til USA om ikke at følge Obamas vanvittige konfrontation med Rusland, men derimod gå sammen med Japan og med Kinas Nye Silkevejsproces for at skabe et nyt paradigme for fredelig udvikling for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee (LPAC) er i færd med at forberede en opdateret rapport om »USA tilslutter sig Den Nye Silkevej – en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance«. Rapporten vil gennemgå det utrolige tempo, i hvilket udviklingsprojekter er blevet igangsat i hele verden i 2016, under Kinas Bælt-og-Vej-initiativ og dermed relaterede bestræbelser fra Ruslands og Indiens side, og fremlægge for det amerikanske folk, og Trump-teamet, at USA kan og må deltage i denne revolutionære proces. Ikke alene kan en genoplivet amerikansk industri i stor stil bidrage til disse globale projekter, men den smuldrende, amerikanske infrastruktur kan også selv blive genopbygget, med nye, storstilede projekter inden for vand, transport, et genoplivet rumprogram og videnskabelig udforskning på den menneskelige videns fremskudte grænser.

Magten hos det finansielle oligarki, der har påtvunget verden sin vilje, har nu mistet kontrollen over det meste af verden uden for de transatlantiske nationer, og dets magt dér står nu på højkant. Deres finansielle kartellers bankerot kan ikke længere udskydes, og deres befolkninger er i en tilstand af oprør, som de miskrediterede oligarker afviser som »populisme«. Raseriet imod deres onde nedskæringspolitikker, og imod deres fremstød for krig imod Rusland og Kina, er åbenbart overalt i Vesten. Dette raseri må finde sit fokus i positiv hævde af sund fornuft, baseret på fremgangsmåden med LaRouches Fire Love: underkast kartellerne

konkursbehandling iflg. Glass-Steagall; skab nye kreditinstitutioner efter Hamiltons model; målret kreditudstedelse til genopbygning af industri, landbrug og infrastruktur; og stimuler vore borgeres kreative evner, for at virkeliggøre fusionskraft og rumforskning, og for skabelse af en fremtid i overensstemmelse med menneskeværdet.

Foto: Kesha Rogers fra LaRouche Komite for Politisk Strategi (LPAC) ved NASA's Johnson Space Center, (Houston), i januar 2016. Se hendes artikel: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=11543>

Den presserende opgave for det nye år: Sæt dagsordenen for USA

Leder fra LaRouchePAC, 27. december, 2016 – I denne uge udgav Kina sin rapport, »Kinas aktiviteter i rummet i 2016«, med en gennemgang af rumprogrammets præstationer igennem de seneste år, og med en fremlæggelse af planer for den kommende periode, med det formål, lyder rapporten, at tjene »menneskehedens utrættelige forfølgelse af en fredelig udforskning og anvendelse af det ydre rum. Kina står ved en ny, historisk startlinje og er fast besluttet på at fremskynde udviklingen af sin industri og aktivt udøve international udveksling og internationalt samarbejde omkring rummet således, at resultater fra aktiviteter i rummet vil tjene og forbedre menneskehedens trivsel i bredere omfang ... «

I skarp modsætning hertil befinder USA og det transatlantiske område sig i et økonomisk sammenbrud, der udgør en stor fare for hele menneskeheden, og de fortsætter desuden med at

forfølge den selv samme politik, der var årsag til dette sammenbrud.

Nærmere bestemt, så finder der i øjeblikket et opgør sted mellem Den europæiske Centralbank (ECB) og Italien over Banca Monte dei Paschi di Siena (MPS), som truer med at bryde ud i kaos. I denne uge kom det frem, at ECB har beordret MPS til at fremskaffe – genkapitalisere – 8,8 mia. euro, og ikke de tidligere 5 mia., som den italienske regering har arbejdet på at fremskaffe. Befolkningen er rasende.

Den eneste fornuftige respons til alt dette er at dumpe det døde system ved at indlede en Glass-Steagall reorganisering og etablere et ordentligt banksystem. Udsted kreditter til prioriterede, produktive aktiviteter og promover den økonomiske virkning, med videnskab som drivkraft, af at fremme arbejde omkring rummet og omkring gennembrud inden for fusion. Dette fremlægges i Lyndon LaRouches forslag fra 2014 med de »Fire Love«, som vi vil præsentere i den kommende, nye brochure fra LaRouchePAC til masseomdeling – en opdateret version af brochuren »USA går med i den Nye Silkevej; en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance« (2015).

Dette program må sættes øverst på dagsordenen i USA, og ligeledes i Europa og andre steder, og det må ske omgående. Det er desuden ligeledes presserende nødvendigt at formidle videnskaben bag de 'Fire Love'. Se tilbage og studer LaRouches gennembrud inden for metodologi i årtiernes løb. For eksempel, hans koncept med potentiel relativ befolkningstæthed; hans koncept med energigennemstrømningstæthed; hans koncept med den 'produktive platform' – og ikke blot infrastruktur.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at det, man ser i den netop publicerede kinesiske rapport om rum-infrastruktur, faktisk er, at man har taget halvdelen af Lyndon LaRouches forslag for en økonomisk platform og projiceret det ud i rummet. Det er meget rigt og håbefuldt.

missioner, som Lyndon LaRouche har fremsat

Leder fra LaRouchePAC, 25. december, 2016 – Imellem Rusland, Tyrkiet og Iran er der dybe uoverensstemmelser; de støtter endda modstridende styrker i Syrien. Og alligevel er de tre kommet sammen for at afslutte kampene i Aleppo – et afgørende vendepunkt. Som det næste er det deres plan at mægle i forhandlinger mellem den syriske regering og oppositionens repræsentanter; forhandlinger, som en fjerde partner – Kasakhstan – skal være vært for.

Dette kom som en overraskelse for alle, med undtagelse af Vladimir Putin selv og Lyndon og Helga LaRouche – men denne form for overraskelser har i realiteten i mange år været markant for Vladimir Putins karriere. Vi har allerede set det i »Traktaten for godt venskab og samarbejde mellem naboer, mellem Folkerepublikken Kina og den Russiske Føderation«, fra 16. juli, 2001. Traktatens 25 punkter opstiller krav om »en fair og fornuftig, ny, international orden«, og om at »løfte relationerne mellem de to lande op til et helt nyt niveau« og afgør, »at venskabet mellem vore to folk vil fortsætte i alle fremtidige generationer«. Hver af parterne har forpligtet sig til aldrig at gå med i en alliance, der truer den anden part; aldrig at rette deres missiler imod hinanden; og omgående at rådføre sig med hinanden, hvis en af parterne trues af aggression.

Dette var to lande, der havde kæmpet mod hinanden, med våben i hånd, i 1969.

Traktaten påtænker også en opgradering og udvidelse af systemet med kinesisk-russiske, interguvernamentale kommissioner, som præsident Putin ivrigt har fremmet. Der er

p.t. flere end et dusin sådanne kommissioner således, at en stor del af hver af de to regeringer uafbrudt rådslår med den anden regering for at glatte uoverensstemmelser, hvoraf mange er alvorlige. »Men vi finder altid en løsning«, sagde Putin.

Shanghai Samarbejdsorganisationen, SCO, var en udløber af denne traktat fra 2001 og de forhandlinger, der førte til traktaten. I løbet af de 40 år, hvor der har fundet forhandlinger sted om den russisk-kinesiske grænse og dennes demilitarisering, er der opstået tre nye, uafhængige, centralasiatiske stater på grænsen til Kina, og som afløser det forhenværende Sovjetunionen. Dette var med til at skabe betingelserne for dannelsen af SCO som, oprindeligt, en organisation bestående af Kina, Rusland og centralasiatiske stater, og som havde til formål at opretholde sikkerhed i og omkring Centralasien.

På lignende måde har Putins geni vist sig i skabelsen af BRIKS, endnu en grundpille i det nye, fremvoksende, globale arrangement sammen med de ovenfor anførte organisationer. Her ser man klare påvirkningen fra Putins forgænger, nu afdøde Jevgenij Primakov. Men selve Putins rolle ville have været utænkelig uden Lyndon og Helga LaRouches årtier lange lederskab, udøvet gennem det Strategiske Forsvarsinitiativ i 1977 og de efterfølgende år, og gennem initiativet med den Eurasiske Landbro, som de udarbejdede i kølvandet på Berlinmurens fald, og som nu har udviklet sig til det verdensomspændende initiativ fra den kinesiske regerings side under præsident Xi Jinping, kaldet »Bælt-og-Vej«.

Foreningen af disse organisationer og initiativer, der er forbundet med Vladimir Putin og med Xi Jinpings »Bælt-og-Vej«, definerer det aktuelle, historiske øjeblik som værende fuldstændigt enestående og uden fortilfælde. Det fremgår klart, som Helga Zepp-LaRouche siger, at det nu er muligt at gøre det forbi med geopolitik. Vi har en klar opgave, og den er uerstættelig. Fuldstændig uerstættelig.

Foto: Ruslands præsident Vladimir Putin og Kinas præsident Xi Jinping stiller op til fotografering i forbindelse med et af de seneste års mange møder for styrkelse af partnerskab og økonomisk udvikling i begge lande. Her fra 2015.

De bedre engle i vor natur

Leder fra LaRouchePAC, 24. december, 2016 – Tidligere på måneden var den kinesiske præsident Xi Jinping leder for et møde, der blev afholdt i Kinas kommunistiske partis centralkomites politbureau, der var trådt sammen for at studere konceptet med »styrelse ved lov og dyd i kinesisk historie«.

Ifølge en rapport fra 10. dec. i *Xinhua*, bemærkede Xi her, at »lov er dyd omsat i ord, og dyd er lov født i menneskers hjerte«, og at kombinationen af begge er afgørende for den rette regering af samfund og stater. Han understregede dydens »nærende virkning« og opdragelsens betydning for dydens fremme, med det formål at »være en retningslinje for, at folk af egen fri vilje påtager sig deres lovpligtige forpligtelser, såvel som også forpligtelser over for samfund og familie«, rapporterede *Xinhua*. Regering ved lov bør omfatte moralske idealer og således yde pålidelig støtte til dyd fra institutionerne. »Love og regler bør fremme dyd«, erklærede Xi.

Disse tanker fra Xi Jinping reflekterer konfuciansk filosofis dybe rødder i Kina, som Helga Zepp-LaRouche ofte har understreget. Og, med hensyn til princippet om lov, minder de også stærkt om lignende ideer hos Gottfried Wilhelm Leibniz, der kunne beskrives som De forenede Staters og dets forfatningsmæssige systems filosofiske, grundlæggende fader. I

sin Overvejelse over det Almene Begreb om Lov fra 1702 skrev Leibniz:

»Den højeste visdom har så vel forordnet alle ting således, at vor pligt også må være vor lykke, og at al dyd frembringer sin egen belønning, og at al forbrydelse straffer sig selv, før eller senere ... [Dette] er, som det anstår sig, for at der kan blive mere udøvelse af frivillig dyd, visdom og ikke-verdslig kærlighed til Gud ...«

»Lov er godhed tilpasset visdom ... Lov er intet mindre end den vises næstekærlighed, det vil sige, godhed, tilpasset visdom, mod andre. Og visdom er, efter min opfattelse, intet andet end videnskaben om lykke.«

Da Xi, tilbage i november 2014, offentligt inviterede USA – og alle nationer – til at forlade det transatlantiske områdes synkende Titanic og tilslutte sig Bælt-og-Vej-initiativet for at skabe et helt nyt system, tilbød han mere end en økonomisk politik til at takle krisen. Han fremlagde en filosofisk »win-win«-anskuelse og strategi, der er helt samstemme med de klippefaste principper, på hvilke USA grundlagdes. Det er de samme principper, som Abraham Lincoln påberåbte sig i sin Første Indsættelsestale, og som »atter engang vil få Unionens samstemmighed til at svulme, når de atter røres, som de bestemt vil blive, af de bedre engle i vor natur«.

Dette er det nye paradigme, vi er i færd med at skabe, og som nu er inden for synsvidde.

Foto: Statue af Konfucius.

Putin er nøglen i denne krise, og Trump afviser anti-Putin hysteriet

Leder af LaRouchePAC, 23. december, 2016 – De neokonservative i USA, inklusive Obama og hans controllers, flipper ud over, at det lakkede Trump-Pentagon overgangsmemo ikke opregner Rusland som den første, eksistentielle trussel mod USA, på trods af tågesnakken fra nogle af de højtplacerede inden for det amerikanske civile lederskab under Obama. »I årevis har topregeringsfolk i Forsvarsministeriet og efterretningssamfundet nævnt Rusland som den største trussel på grund af dets enorme atomarsenal, sofistikerede cyber-kapaciteter, sit nyligt moderniserede militær og beredvillighed til at udfordre USA og dets allierede i Mellemøsten, Østeuropa og andre områder«, lyder det samstemmende i *Foreign Policy Journal* i en artikel, udlagt den 20. dec. General Joseph Dunford, den nuværende amerikanske generalstabschef, har endda nævnt Rusland som den største trussel mod USA foran ISIS, Iran og Nordkorea!

Vi citerer Myra Ricardel, en af den nyvalgte præsident Donald Trumps overgangsfolk i Pentagon, i et memo, der siger, at Trumps prioriteringer inden for forsvaret er:

1. Udvikling af en strategi til at besejre ISIS;
2. Opbygning af et stærkt forsvar;
3. Udvikling af en omfattende cyber-strategi; og
4. Finde større effektivitet i Forsvarsministeriet.

Rusland nævnes ikke.

Realiteten er den, at alt, hvad Washingtons udenrigspolitiske etablissement og det amerikanske militær har gjort for en

omdirigering imod Rusland, frygter dette etablissement kunne blive omstødt af en Trump-administration, der ønsker bedre relationer med Moskva.

I dag påpegede Lyndon LaRouche, at nøglen til den aktuelle, strategiske og økonomiske krise ligger hos personen Putin. »Putin gjorde det rigtige«, sagde LaRouche. »Putin generelt, og hans team, gør det rigtige.« Alt imens han måske ikke forstår alting, »så er alt, hvad der er af betydning, noget, som Putin er sig bevidst – eller vil blive sig bevidst.«

Ved at udmanøvrere Obama i Syrien har Putin demonstreret, at terrorisme kan besejres ved at arbejde inden for international lov og med suveræne regeringer, og afsløre herved Obamas kriminelle alliance med de britisk og saudisk sponsorerede terrorister, med det formål at opnå sin kriminelle politik med »regimeskifte«.

LaRouche pegede også på mordet på den russiske ambassadør til Tyrkiet, Andrej Karlov, kort tid efter, at Obama havde truet Putin og Rusland med »gengældelse«, som en faktor, der bør efterforskes. »Jeg mener, at advarslen om det, vi så med mordet, der fandt sted, giver et fingerpeg om det, vi skal bekymre os om«, sagde LaRouche. »Spørgsmålet er ikke, hvad Putin foretager sig, men hvad han har til hensigt at foretage sig – ved at få et kompetent skøn over, hvad han vil gøre. Det er nøglen.«

Mordet på ambassadør Karlov

– Obamas svanesang for krig

Leder fra LaRouchePAC, 21. december, 2016 – Konfronteret med direkte anklager om at have gjort alvor af sin offentlige trussel om at gøre gengæld over for Rusland, for dets angivelige omstyrting af det amerikanske valg, »på et tidspunkt og et sted efter vores valg«, har Obama ikke forholdt sig fuldstændig tavs omkring mordet på den russiske ambassadør Andrej Karlov i Tyrkiet, men gjorde sig rent faktisk den ulejlighed yderligere at bagvaske Rusland, ligesom han også praler af sine udenretslige seriedrab gennem droner og andre midler i hele verden.

»Noget af [gengældelsen] kan være udtrykkelig og offentlig; og noget vil måske ikke være det«, sagde Obama til NPR sidste torsdag, hvor han hævdede sin ret til at respondere militært til den blotte anklage om, at Rusland skulle have ført cyberkrigsførelse. Obama har nægtet at lade sine efterretningsfolk aflægge forklaring for Kongressen, selv bag lukkede døre, om hans angivelige beviser for russiske cyberangreb. Forestiller han sig, at verden har glemt, hvad Edward Snowden afslørende om den globale cyberkrigsførelse, som NSA, USA's sikkerhedstjeneste, udfører?

I dag, mens civiliserede nationer sendte kondolencer til Rusland og Tyrkiet og svor at samarbejde om bekæmpelse af terrorisme, tog Obama sig tid fra sit golfspil til at tilføje nye sanktioner imod russiske foretagender og forretningsfolk. Nyvalgte præsident Donald Trump sendte kondolencebrev og svor, at USA under hans præsidentskab ville arbejde sammen med Rusland og alle nationer, der er dedikeret mht. at rense verden for terrorsvøben.

Måske opfordrede Obama *New York Daily News* til at give udtryk for hans følelser gennem deres overskrift: »Mordet på den russiske ambassadør Andrej Karlov var ikke terrorisme, men gengældelse for Vladimir Putins krigsforbrydelser«. Som det

længe er blevet dokumenteret, inklusive gennem Trumps valg af national sikkerhedsrådgiver, general Michael Flynn, så ville dette være helt i overensstemmelse med Obamas vedvarende støtte til al-Qaeda og hermed relaterede terrororganisationer, for at forfølge hans kriminelle mani for »regimeskifte« imod sekulære regeringer, der bekæmper terrorisme, og som ikke har forbrudt sig imod USA.

Hensigten med mordet på Karlov er klar – Rusland, Tyrkiet og Iran har fortrængt den morderiske Obama-administration i Sydvestasien og demonstreret, at terrorbevægelserne, som støttes af saudierne, briterne og USA, faktisk kan nedkæmpes gennem samarbejde med de suveræne regeringer i området. Hvad der er endnu værre, set fra Obamas controllers, i London og på Wall Street, side, er det faktum, at disse nationer udgør et betydningsfuldt element i det »nye paradigme«, centreret omkring Kinas proces med global udvikling gennem den Nye Silkevej, og som underminerer det bankerotte, vestlige finanssystems evne til at udplyndre nationerne i Asien, Afrika og Latinamerika.

Verdens ældste bank, Monte dei Paschi di Siena, er ved at kollapse, selv, mens dette læses, og truer med at fremskynde det uundgåelige kollapse af de europæiske og amerikanske for-store-til-at-lade-gå-ned-banker. En statslig bailout fra den italienske regering er under udarbejdelse, iflg. *Financial Times*, på trods af EU-regler om, at insolvente banker fremover skal gennemføre en »bail-in« – dvs., en ekspropriering af obligationsindehaveres, og endda bankindskyderes, midler, for at betale spekulanternes derivater. Der er tilsyneladende en erkendelse af, at en bail-in af den tredjestørste, italienske bank sandsynligvis ville forårsage en smitte, der kunne vælte hele det vaklende, vestlige finanssystem. Men endnu en bailout vil blot være det samme som at udskyde krisen endnu en liden stund.

Det intense pres for at få krig, på vegne af Obama og hans britiske herrer, demonstrerer sindssygen hos denne døende race

af oligarker. Amerika befinder sig i et kulturelt og økonomisk morads – hvor dødsraten for første gang i dets historie stiger; hvor en ud af 15 indbyggere er afhængige af opiater eller lignende stoffer; hvor man har det hidtil største antal mennesker i den arbejdsdygtige alder, der er sat uden for arbejdsstyrken. I dag kom det frem, at nyvalgte præsident Trump havde inviteret tenoren Andrea Bocelli til at synge ved indsættelsesceremonien, men at denne »havde fået for meget pres« fra de sociale medier og havde måttet opgive. Den offentlige mening foretrækker åbenbart hæsligheden med en rocksanger, der mimer, frem for ethvert udtryk for skønhed.

Amerika udtrykte sin afsky for denne dekadence ved at afvise Obamas og Hillarys dagsorden for krig og nedskæringspolitik, ligesom briterne og italienerne afviste EU; som filippinerne afviste USA's imperiediktater, og som lignede gærende revolutionære udtryk, der nu fejer ind over den vestlige verden.

Løsningen på dette mareridt er for hånden. En tilslutning til Kina og Rusland omkring den Nye Silkevejsproces ville ikke alene få USA tilbage til at opbygge nationer, i stedet for at ødelægge dem, men ville også gøre det muligt at genopbygge Amerikas decimerede og forfaldne infrastruktur. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, sagde i dag, at intet mindre end en global renæssance kan takle spørgsmålet om kvaliteten af tankegangen hos en befolkning, der er degraderet gennem en sådan »populærkultur« og økonomisk fordærvelse. At gå med i Schiller Instituttet bør være det første skridt for alle, der ønsker at være en del af denne kamp for menneskelig værdighed og klassisk kultur.

Se: <http://schillerinstitut.dk/si/kontakt/#aktion>

Foto: Vladimir Putin viser Ruslands ambassadør til Tyrkiet, Andrej Karlov, der på tragisk vist døde i Ankara under et terrorangreb den 19. dec., den sidste respekt. [en.kremlin.ru]

Hvem er den virkelige dræber, der truer med krig?

Leder fra LaRouchePAC, 20. december, 2016 – En dystre rapport, der pludselig er publiceret af NBC News, gør gældende, at afgående præsident Barack Obama brugte den »røde telefon« i begyndelsen af oktober, for direkte at true med et militærangreb mod Rusland pga. angivelig e-mail »hacking« og forsøg på at indvirke på det amerikanske valg. Obamas efterfølgende erklæring den 15. dec., hvor han forbeholder sig ret til at »angribe på et tidspunkt og et sted efter vores valg«, er blevet efterfulgt at mordet på en diplomat, der var afgørende for Ruslands indsats for, sammen med Tyrkiet, at afslutte den syriske borgerkrig. En Obama på ferie har forholdt sig tavs som graven mht. mordet på den russiske ambassadør i Ankara. Dette er både det mest åbenlyse af Obamas mange forsøg i årenes løb på at true både Rusland og Kina; og det farligste. Der var et kupforsøg i Tyrkiet i juli, i hvilket mindst nære pårørende og tidligere kolleger til denne drabsmand var involveret. Både Rusland og Tyrkiet skønner, at også NATO var involveret.

Drabsmandens hensigt var at skabe en splittelse mellem Rusland og Tyrkiet omkring deres rammeaftale om Syrien. Det slog fejl.

De førende transatlantiske nationer og deres Golfstat-allierede – der alle konfronteres med økonomisk stagnation og trussel om endnu et finansielt sammenbrud – tager i grotesk grad fejl af Kina, Indien, Rusland og det nye, økonomiske paradigme med hastigt økonomisk og videnskabeligt fremskridt

omkring dem.

En pompøs jordansk prins, der nu er FN's højkommisær for menneskerettigheder (den aktuelle menneskerettighedskommission præsideres af Saudi-Arabien!) har krævet, at den filippinske præsident Rodrigo Duterte stilles for retten for mord, pga. af sin krig mod narkotika.

Det er Obama, hvis drab kræver denne handling. I årevis har Obama udvalgt mange tusinde mennesker, der skulle dræbes af droner, så mange som 200 mennesker i et enkelt angreb, som det skete i Somalia i august. Hans invasion af Libyen, hans bevæbning af Saudi-Arabien til krig mod Yemen, hans bevæbning af jihadister og sluttelig terrorister i Syrien, har kostet titusinder af mennesker livet – inklusive et statsoverhoved og en amerikansk ambassadør.

Obamas egen politik for narkotiske stoffer i USA er – i det mindste gennem manglende handling og gennem legalisering – blevet forfærdelig dødbringende, med en dødsrate pga. overdosis, der er tredoblet til over 50.000 dødsfald om året i løbet af nogle få år under hans præsidentskab.

Hans handlinger nu, hvor han truer Rusland og Kina direkte, varslers om massedrab.

»Obama«, som Lyndon LaRouche udtrykte det den 15. dec., da præsidenten truede med at »handle«, og igen i dag, »har været en dræber som præsident. Hillary Clinton gik med på det, det er et faktum. Det er også briterne. Og det er NATO. De vil slå så mange som muligt ihjel for at få deres vilje. Og for at stoppe dem, som præsident Putin siger, må man få dem til at betale.«

Og dette myrderi er alt sammen for at standse et nyt, økonomisk paradigme, der indledningsvis blev kendt som »BRIKS-politikken«, der søger at spænde over kontinenterne med nye korridorer for transport, elektricitet, kommunikation, nye byer; for at vende tilbage til videnskabens fremskudte grænser

inden for rumforskning og fusionsteknologi, som vi har opgivet.

Den nye administration må dirigeres til ikke at true med at ødelægge, men derimod tilslutte sig dette nye paradigme. Dette vil kræve en international indsats, og en mobilisering af det amerikanske folk.

Foto; En Obama på ferie hr hidtil forholdt sig tavs som graven mht. mordet på den russiske ambassadør i Ankara.

Russisk ambassadør myrdet i 'åben provokation'; Lyndon LaRouche advarer: Sæt Obama på listen over mistænkte

Leder fra LaRouchePAC, 19. december, 2016 – Den russiske ambassadør Andrej G. Karlov blev mandag skudt og dræbt, mens han holdt tale ved Center for Nutidskunst, i et angreb, som den tyrkiske præsident Recep Erdogan – også på vegne af præsident Vladimir Putin – fordømte som en åben »provokation« mod tyrkisk-russiske relationer. Gerningsmanden, en 22-årig pistolmand, kom til arrangementet under falsk politi-ID, råbte radikale slogans og blev selv skudt af tyrkiske sikkerhedsstyrker få minutter efter sin forbrydelse.

Mordet finder sted på tærsklen til konferencer om samarbejde om at løse den syriske krise, mellem Tyrkiet, Rusland, Iran og andre, i Moskva i morgen; og den 27. dec. i Askana,

Kasakhstan, med deltagelse af den syriske regering og den moderate opposition. Tyrkiet og Rusland har for nylig samarbejdet om evakueringen, der begyndte den 15. dec., af indbyggere og oprørere fra det østlige Aleppo og andre steder i Syrien. Her til morgen vedtog FN's Sikkerhedsråd enstemmigt at udsende FN-inspektører til at overvåge den igangværende proces, efter modifikationer i udkastet som respons på russiske indsigelser.

Efter de første rapporter om mordet mandag advarede statsmanden Lyndon LaRouche, *»Sæt Obama på listen over mistænkte«*. LaRouche henviste her til handlingens art, og til arten af præsident Barack Obamas natur. Selve mordet var *»et overlagt mord – et setup«*. Han sagde, *»Det er ikke bare hævn, det er en specialoperation«*. Han opfordrede til, at myndighederne *»får fat i de mennesker, der på nogen som helst måde er involveret i dette«*

For det andet påpegede LaRouche, at Obama har en historie for drab. Han leder for eksempel de berygtede tirsdagsmøder, hvor han autoriserer lister over mål for dronedrab. Han deployerer amerikanere, så de udsættes for skade og død, i blodige militæroperationer i Afghanistan, Irak, Syrien og andre steder, med det formål at fremtvinge regimeskifte. Obamas stedfar var agent for politiske mord i Indonesien. Som stedsøn *»er Obama en iboende dræber«*, som LaRouche udtrykte det.

Under en pressekonference den 16. dec., og i et interview til NPR, truede Obama specifikt med handlinger mod Rusland. Obama påstod, uden nogen beviser, at Rusland havde hacket den Demokratiske Nationalkomites computere, og sagde truende,

»Jeg mener ikke, der kan herske nogen tvivl om, at, når en fremmed regering forsøger at øve indflydelse på vore valgs integritet, så må vi gribe til handling, og det vil vi gøre, på et tidspunkt og et sted, som vi vælger. Noget af det vil blive udtrykkeligt og offentligt; noget af det vil måske ikke være det. Men hr. Putin er udmærket bekendt med dette, for jeg

har talt direkte med ham om det.»

Mandagens forbryderiske mord og Obamas trusler og kampagne mod Rusland og andre nationer, skærper vores opmærksomhed som borgere i alle nationer for, at vi må fortsætte med at udøve et meget hårdt pres for at gennemtvinge et skift til et nyt paradigme for udvikling og fred og sætte Obama og hans akse ud af spillet. Den kendsgerning, at han forlader embedet om 30 dage, giver ikke anledning til ro i sindet; nærmest tværtimod.

Dette understreges af ny dokumentation, der i dag så dagens lys, om det 16 år lange Bush/Obama-regimes onde karakter. FBI-sagsakter, der for nylig er blevet tilgængelige – opnået som følge af krav under Loven om Informationsfrihed – viser, at FBI i 2012 aktivt undersøgte støttenetværket for morderflykaprerne i 11. september-angrebet – som involverer saudiske støtter, når FBI i 2004 derimod benægtede, at noget sådant nogen sinde havde eksisteret og sagde, at der ikke var nogen spor at følge, i kølvandet på udgivelsen af kommissionsrapporten over 11. september. Mindst to nye personer blev identificeret som værende medsammensvorne med flykaprer-cellen i San Diego. Undersøgelsen i 2012 strakte sig til New York, London og København.

Foto: Den russiske præsident Putin og præsident Obama, juni, 2012. (Foto: kremlin.ru)

Trumps vælgere har brug for mere end

vrede nu: De har brug for kreativitet

Leder fra LaRouchePAC, 18. december, 2016 – Alt imens et ekstraordinært drama udspiller sig i USA, hvor man bruger efterretningstjenester til at forsøge at vælte et præsidentvalg, der er afgjort, har den nyvalgte præsident talt ved en række enorme stævner i hele nationen.

Trumps vælgere har i titusindvis ventet i kulden for atter at lade deres vrede høre, imod de forhadte anslag imod deres liv, som er »globaliseringen« og dens tilhængere. Men, de har presserende brug for noget mere og bedre end vrede.

I verden uden for USA findes der et nyt, økonomisk paradigme, der især kommer fra de asiatiske magter, og som kunne vende amerikanernes held. Men som borgere må de forstå, hvordan de skal koble deres land til dette nye paradigme. Der er nye, fremskudte grænser inden for videnskab, inklusive inden for rumfart og fusionskraft, der kan betyde en højere, menneskelig tilværelse for deres børn. De må forstå, at disse fremskudte grænser i det forgangne blev glemt i Amerika, og de må forstå, hvem de skal samarbejde med for at genoprette dem.

De må se den politiske kamp, der nu forestår, ikke som de ser en Super Bowl, hvor man hylder »dræberslag« og sårede modspillere, men derimod som man ser et Shakespeare-skuespil, der afføder *ideer*. Ikke som en heavy metal-rockkoncert, men som en opførelse af Beethovens *Ode til glæde* som Europa holdt, da det kastede Sovjetunionens kommunisme af sig.

Støtterne bag Obama og Hillary kan ikke omstøde valget. Deres mål er at bringe en anden præsident, Ruslands Putin, til fald. De er ubøjelige i deres forfølgelse af evindelig krigsførelse, krige for »regimeskifte«, hvis målskive sluttelig er Rusland og Kina. De har til hensigt at bekæmpe disse nationer, om

nødvendigt gennem krig, før de rent økonomisk overgår Obamas økonomisk forfaldne USA.

De amerikanske vælgere, nu borgere, er selv med i dramaet. De må agere for at sikre, at den nye præsident ikke forsøger at fortsætte denne krigspolitik; og at han ikke forsætter Obamas – eller det Republikanske lederskabs – økonomiske og videnskabelige politik.

☒ De kan i stedet igangsætte en mobilisering for at redde økonomien og nationen: for en genindførelse af Glass-Steagall; skabelse af en nationalbank i Hamiltons tradition, til produktiv kredit; byggeri af ny infrastruktur på teknologiens fremskudte grænser – såsom højhastighedsjernbaner og magnetiske svæve-jernbaner – i hele landet; genindførelse af NASA's missioner til Månen og Mars og det dybe rum, og forfølgelse af gennembrud i fusionsteknologier.

Denne form for kreativitet, hos tusinder eller endda millioner af mennesker, er det, LaRouchePAC og *EIR* eksisterer for. Amerikanere bruger ikke denne kreativitet, før de indser, at det amerikanske valgchok var en del af et globalt fænomen, der kan føre til et nyt paradigme for menneskets rettigheder og evner.

Foto: Et nyt vindue, der for nylig blev installeret i målkammeret i National Ignition Facility (NIF), gør det muligt for NIF-teamet og besøgende gæster at kigge ind i kammeret, mens dette er vakuumforseglet til eksperimenter. Marts 2011. (Foto kredit: LLNL)

Helga Zepp-LaRouche: Efter Aleppos befrielse kan Tyskland forme G20-dagsordenen med en Marshallplan

17. december, 2016 – Den tyske statskvinde Helga Zepp-LaRouche giver i en artikel i den tyske avis *Neue Solidarität*, skrevet den 17. dec., et strategisk overblik, hvor hun latterliggør den tyske regering og efterretningsfolk for at gå med på den absurde anti-russiske og anti-Putin kampagne, som præsident Obama endnu engang har optrappet, fordi det ligeledes går med på geopolitikken.

Helga Zepp-LaRouche bemærker om Syrien, at den syriske regering, med støtte fra Rusland og Iran, var nødt til at benytte udvejen med en militær løsning »for at befri Aleppo og andre dele af Syrien fra ISIS, al-Nusra og andre terroristgrupper«, fordi præsident Obamas fortsatte bevæbning af sådanne grupper udelukkede enhver anden mulighed. Hun anklager desuden alle dem, der refererer til Aleppos »fald« i stedet for til Aleppos »befrielse«, for åbenbart at »stille sig på ISIS' side, dvs., den gruppe, der ikke alene er ansvarlig for utallige dødsfald i Mellemøsten, men også for terrorangrebene i Frankrig og Tyskland«.

Ulykkeligvis »er krigens ulykke den, at der i krigsforløbet finder rædsler sted, især, når krigen raser i mange år og i realiteten er en stedfortræderkrig, der er anstiftet udefra, og disse rædsler frembringer en kæde af rædsler uden ende. Det er derfor så meget desto mere presserende, at alle naboerne i området, Rusland, Kina, Indien, Iran og Egypten, men også Tyskland, Frankrig og Italien, sætter en storstilet

genopbygning af hele Mellemøsten på dagsordenen«. Det faktum, at Donald Trumps udpegede nationale sikkerhedsrådgiver, general Michael Flynn (pens.), har krævet en Marshallplan for Mellemøsten, er forstået, men med en advarsel om, at det »kun kan lykkes, hvis alle de betydningsfulde magter samarbejder og viser folk i dette ødelagte område, at der er et reelt perspektiv for fremtiden. Schiller Institutet har for længst fremlagt et konkret forslag til fremgangsmåden for denne genopbygning, i sit »Projekt Fønix: En genopbygningsplan for Syrien« og for genopbygningen af Aleppo og forlængelsen af den Nye Silkevej ind i Sydvestasien.«

I dag er det lige så presserende og nødvendigt at implementere »et omfattende industrialiserings- og udviklingsprogram for Afrika. Det første lille skridt i den rigtige retning er netop taget af den tyske udviklingsminister, Gerd Müller, der har planer om at motivere tyske entreprenører til at investere mere i Afrika. Det er fremskridt, i det mindste i sammenligning med finansieringen fra NGO'er, hvis søndagsprædikener om demokrati og menneskerettigheder stort set intet har frembragt.« Zepp-LaRouche bemærker, at Kina, Indien og Japan allerede er aktive i Afrika med »betydelige investeringer i infrastruktur og industrizoner, alt imens afrikanere indbyrdes helt åbenlyst taler om, at europæerne snart vil være helt irrelevante på kontinentet, med mindre deres ligegyldighed over for Afrika meget hurtigt ændrer sig«.

Med hensyn til kansler Merkel, så meddelte hun i et videobudskab, at Tyskland ønsker at gøre Afrikas udvikling til et hovedtema på G20-topmødet i Hamborg i juli næste år, som Tyskland vil præsidere. »Forberedelser til dette topmøde og dernæst selve topmødet kunne blive et vendepunkt for genopbygningen af Mellemøsten og industrialiseringen af Afrika, men kun, hvis den tyske regering tilslutter sig den høje standard, som Kina satte under sidste års G20-topmøde i Hangzhou, hvor præsident Xi Jinping lovede, at Kina ville være forpligtet over for industrialiseringen af Afrika.«

Hvis derimod, fortsætter Helga Zepp-LaRouche, Merkels program for Afrika fremmer politikken med »dekarbonisering af verdensøkonomien«, som blev fremlagt på en pressekonference i Berlin den 13. dec. i forventning om, at Tyskland overtager G20-formandsskabet i 2017 med Joachim »John« Schellnhuber, Kommandør af Det britiske Imperium, og Dirk Messner, så »vil Tyskland komme i miskredit, de asiatiske lande vil udvide deres indflydelse i Afrika, og Europa vil marginalisere sig selv. Den verdensomspændende revolution, der er i gang, retter sig netop imod denne tyndt forklædte, **neokolonialistiske politik, som Schellnhuber eksemplificerer**«.

Tyskland kunne møde udfordringerne i 2017 på helt andre måder, konkluderer Helga Zepp-LaRouche, nemlig ved at tage imod Kinas tilbud om win-win-samarbejde omkring opbygningen af den Nye Silkevej, som *EIR* og Schiller Instituttet har promoveret. Tyskland kunne på denne måde blive »en kraft for det gode« i 2017.

Samarbejd med Rusland for at mestre atomkernen, og rejs ud i rummet! LaRouchePAC Internationale Webcast, 16. december, 2016

Medierne svirrer med historier om, at den russiske præsident Vladimir Putin hackede de amerikanske valg. Vi får kommentarer fra Lyndon LaRouche om hele denne larm, og vi hører fra et medlem af Efterretnings-veteraner for Sund Fornuft (VIPS),

tidligere senator fra Alaska, Mike Gravel, om disse beskyldninger, samt om, hvad vore relationer med Rusland og Kina bør være. Dernæst bevæger vi os ud i rummet, med overvejelser over behovet for fælles, internationalt samarbejde om forsvar af Jorden mod sådanne kosmiske trusler som vildfarne asteroider og kometer, samt diskuterer den moralske forpligtelse over for fremskridt og videnskabelig opdagelse, der i sig har potentialet til at forene nationer på basis af et nyt grundlag for internationale relationer mod fælles, menneskelige mål!

Engelsk udskrift:

We Need To Develop a Platform of Economic Activity that Makes Mankind an Active Force in the Solar System!

LaRouche PAC Friday Webcast, December 16, 2016

JASON ROSS: Hi there! It's December 16, 2016, and you're joining us for our Friday LaRouche PAC webcast. We're recording today at 3:30 in the afternoon. My name is Jason Ross; I'll be the host today. I'm joined in the studio by Ben Deniston and via Google Hang-outs by Kesha Rogers, member of the LaRouche PAC Policy Committee.

So, the world has presently undergone a tumultuous sea-change in its orientation; away from the trans-Atlantic world of wars, of economic stagnation. We've seen this recently in such votes as the Brexit vote in England, which was a repudiation of that orientation; we've seen it in the election of Donald Trump in the United States, which certainly a repudiation of what Obama had represented and what Hillary was seen as being sure

to
continue. Instead, we're seeing something much better come
about
in potential, which is the war avoidance strategy from Russia
and
the economic cooperation being put forward by China through
the
Belt and Road initiative; which is the Chinese policy
initiative
which has come as a result of decades of organizing by Lyndon
and
Helga LaRouche and their associates for a policy which they
had
called the Eurasian Land-Bridge and which has now become the
New
Silk Road, and as China calls it, the Belt and Road initiative
for cooperation on economic projects internationally.

    This isn't something that the trans-Atlantic financial
and
military power is taking lying down. Instead, the use of war,
of
murder, of destabilization to prevent such cooperation has
been
put into place; as we've seen with the disastrous military
policy
of Obama, for example, and of George Bush before him. Over
the
past few weeks, this has taken a turn with an increasing
drumbeat
of stories about Russia hacking the US election; of stories
coming out, not backed by hard evidence, but by hearsay and by
appealing to the words of authorities that we can presumably
trust, that Vladimir Putin threw the election to Donald Trump
by
hacking the DNC and the emails of John Podesta, and I suppose
controlling the thoughts of everybody who voted for Donald
Trump.

This has been going on since the summer; this is when the DNC first announced that its email system had been compromised. At that time, in discussions around this, the Secretary General of NATO, Jens Stoltenberg, said "A severe cyber-attack may be classified as a case for the alliance – NATO. Then NATO can and must react. How? That will depend on the severity of the attack." So, putting it on the table that cyber-attacks can be met with military responses by NATO. In October, the famous James Clapper, who said that the US was not wittingly collecting material on millions of Americans when asked by Senator Wyden, Clapper – along with the head of Homeland Security – said in October that "we believe, based on the scope and sensitivity of these efforts, that only Russia's senior-most officials could have authorized these activities."

Over the past weeks, we've seen front-page articles in the {New York Times}, the {Washington Post}; for example, last Friday the {Washington Post} without naming any sources or pointing to any specific facts, wrote that "The CIA has concluded, in a secret assessment, that Russia intervened in the 2016 election to help Donald Trump win the Presidency, according to officials briefed on the matter." So, no named sources. On Monday, plans were announced to have the Electors of the Electoral College briefed by the intelligence agencies on foreign interference in our elections; basically trying to call into question the election itself and the laws governing Electors. Just

yesterday,
on NPR's "Morning Edition", President Obama said, "I think there
is no doubt that when any foreign government tries to impact the
integrity of our elections, that we need to take some action. And we will; at a time and place of our choosing. Some of it may
be explicit and publicized; some of it may not be. But Mr. Putin
is well aware of my feelings on this, because I spoke to him directly about it." That's what Obama had to say yesterday; he
spoke about it more at his final press conference at the White House today.

So, we reached Lyndon LaRouche for comment about this, this
morning; and I'd like to play for you his response:

LYNDON LAROUCHE [recording]: Those words in his mouth are,
as far as they're there, that's a threat to murder people; to murder people of importance. Because this is the way Obama's stepfather taught him, and the way that Obama operated in killing
people on Tuesdays during that episode period. So, the point is,
the threat is murder; and the best thing to do is say, publicly,
that the nations of the planet are now threatened by Obama's plan
for mass killing of people. And that has to be said; because that's what that guy has always done, since his stepfather trained him. Obama is a killer; and therefore, he's not going to
let things get by peacefully. Obama will kill, unless somebody

stops him. That's the reality here. All the details and so forth, and things of your back and forth, really don't amount to

much right now. Many of the people who are leading the effort of developing the world program don't need to be stirred up. It's only Obama's crowd that are dangerous; and they will kill.

Therefore, it's important for those who are waiting for their opportunity but are not going to ask for it; that's where the problem comes in. Once Obama, with his crowd, starts killing people, that's going to be a bloody mess; and that's going to be

the kind of thing that threatens the people of the United States

and others right now. He's made it clear; the signals are all there. Obama is still going for a kill against the people of the

United States and others.

ROSS: So, there you have LaRouche's views on the expected

response for Obama to take his usual course of killing to get his way on things.

Now, on Monday, the VIPS group – the Veteran Intelligence

Professionals for Sanity – released a memo called "Allegations of Hacking the Election Are Baseless", in which they gave their

reasons for coming to that assessment. We interviewed a leading

member of the VIPS group, former Senator Mike Gravel – former Senator from Alaska – to get his take on this; and we can play that for you now.

Mike Gravel is one of the signers of a letter that was released by the Veteran Intelligence Professionals for Sanity a

couple of days ago in response to the {New York Times} and the general media tumult around Russia hacking the elections, Russia denying Hillary Clinton the Presidency; that she deserved as a gift from God. So, I'd like to ask Senator Gravel, who is a former adjutant top-secret control officer for the Communications Intelligence Service, and a special agent of the Counterintelligence Corps; and in addition being a former Senator from Alaska. Senator Gravel, could you tell our viewers what you think of this notion that Russia hacked the election and determined the outcome of our Presidential election here in the US?

SEN. MIKE GRAVEL: First off, it's ridiculous! It's far-fetched ridiculous! We know – and here we can be grateful to Edward Snowden – that the United States' capability, along with their partners in Britain, have the capability of vacuuming up {every single communication in the world}. That means that the NSA has {all} of Hillary's emails; has {all} of the communications between the US and Russia. And so for the government to come out and say via the intelligence community, that this is all instigated by Russia, is just part of the demonization that we've seen taking place about Putin and Russia, as part of a plan in the United States to have regime change in Russia. Believe it. We're seeing what's happened in Syria with regime change, which is hundreds of thousands of people displaced and killed. And now we know that it was the US that financed

the
coup in Kiev, that unseated Ukraine's duly-elected President,
who
was favorable to Russia; which, of course, is normal, since
they
are neighbors and were essentially one country at one point.
And
so we destabilized that, and that was admitted to by the Under
Secretary, Victoria Nuland, who's still there; was there under
Clinton. She admitted that the United States had spent \$5
billion
over a 10-year period, to destabilize the government of
Ukraine.
We succeeded.

Then, of course, as a reaction to that, when Russia
had to
continue its fresh-water port, which is Sevastopol, which
became
under threat, they protected it by annexing – {re}-annexing,
let's put it that way – because it was part of Russia before.
It
was given away by Nikita Khrushchev several years ago.

So, in point of fact, we have all the knowledge in the
NSA.
Maybe the NSA doesn't talk to the FBI, or doesn't talk to the
CIA. I don't know. We've had this problem in 9/11, with nobody
connecting the dots; and may have that same problem right now.
But there's no question that the United States government does
more activity in the cyber world than {anybody else}. Russia
is
probably a distant second. China is a distant second. But
there's
nobody that holds a candle to what we're capable of doing.

So, for our government to turn around – or {elements}
within our government let's put it that way – to turn around
and
say that the Democratic Party was hacked and these hacks were

given to WikiLeaks who then released them; well, it seems odd that the American government would have to be partners of WikiLeaks to let this stuff out. What seems more likely, is that somebody within the government, whether rogue or intent, saw this as an ability to try and embarrass Russia; embarrass Putin, and to save face for Hillary, who was promptly losing the election with her skullduggery.

As a result of this, we now see the {New York Times} – and this should not surprise us – the {New York Times} and the {Washington Post}, the two major national newspapers of note, have done a lot of disinformation over the years, and I think this is just one more instance of that disinformation coming out of the {New York Times}. Keep in mind it's the {New York Times} that ginned up the war to invade Iraq. You can take your credits from there, as to what they're capable of doing when they put their mind to it.

So, that's essentially what I think is the case. Here too, we have enough people with skills and knowledge, particularly with our group, the former intelligence officers in the government, very senior intelligence officers – because none of us are spring chickens – to be able to question what has been put out, and say that this doesn't seem accurate, and doesn't make sense.

ROSS: So, that interview took place on Wednesday; the same day the {New York Times} ran a front-page story – "Hacking the Democrats: How Russia Honed Its Cyber-power and Trained It on

an

American Election". So, it's half the front page; four full pages inside. That same day, Sam Biddle at the {Intercept} put

out what had been amassed as all the public evidence that the Russian government was behind the hack; pointing out that it's not enough evidence. Comparing it to earlier invasions, such as

when people working with the Chinese PLA hacked American industrial firms, the Department of Justice put out a 56-page report detailing all the specifics of how it happened; or when North Korea hacked Sony, the evidence was put forward. This time, though, it's just the say-so of intelligence officials.

All of this might look like it's a bunch of flailing around

to explain the electoral defeat by blaming anybody except for the

terrible candidate that the Democrats had, but it's much more than this. You have to remember, this isn't just domestic

theatrics; the case is being made for – as Obama put it – a revenge attack or some kind of answer being made to Russia in some way or another. That is, threatening a nuclear-armed nation

over allegations that have not been backed up with any specific

evidence and frankly, of accusing Russia of things that the US admits to doing all the time. So, we asked Senator Gravel, what

was the intent; why the anti-Russian hysteria? Is this just about the election? What's the push for this? This is what he

had to say:

SEN. GRAVEL: The intent is to sabotage the potential new relationship [with Russia]. That's what the intent is. But here

too, I think Trump has his own areas of expertise in this regard.

And the new Secretary of State designate, Rex Tillerson, he also

has a great deal of experience with the Russian leadership.

And

so, as a result of that, they're going to dictate their own policy.

What we see right now, is the last regurgitation of a failed

policy, one that was very dangerous. In demonizing Putin the way

we've done in American media, Western media, and then turning around and levelling the charge at them that they are trying to

destabilize Western and Eastern Europe, is ridiculous. I know of

no instance – and I would question anybody to quote an instance

– where Russia has threatened anybody in the last decade in Eastern Europe and Europe proper. He sells them oil and gas;

why

would he want to destabilize his customers? It makes no sense at

all. But to the neo-cons, who are intent on trying to protect the

hegemonic position of the United States in the world, {this makes

a lot of good sense for them}. They need to demonize Russia and

Putin, they need to demonize Xi and China, and assert our military prowess in the world. We have a significant economic

position in the world, and these militarists feel they've got to

shore that position up, with militaristic policies that make no

sense at all.

What they should be doing, is joining with China in the Silk Road (One Belt, One Road) to raise the economic level of the world to a higher level, and that would be the biggest contribution we could make to the well-being of people around the world, and to the issue of having world peace. That's what we should be doing. But that's not what's happening. What's happening is what we learned from the study of the Thucydides Trap, where the power which is the global power – which is the United States – is now facing the problem of an ascending power like China moving in and surpassing us. Well, our egos may not be able to take that, but certainly the people of the world could take it; because it would mean greater economic activity, on the part of China.

So, it's all mixed up with this insanity that exists within the American government, by a group of people called neo-cons. They start with Cheney. They go from Cheney/Rumsfeld, that crowd, into the present group of neo-cons. Here you have a person like John Bolton, who's being considered for the Number Two man at the State Department. I can't think of a person who's more idiotic, as a neo-con, than John Bolton. I think Bush is just wantonly picking people, hither and yon, to satisfy the conservatives.

I think what they're going to find is when these conservatives attempt to assert policy positions that are at variance from Donald Trump, they're going to find they're short-lived. He'll fire them. He's done that on TV and he's used to that. "Give me the wrong advice, you're fired." That's what

you're going to see from a President who's going to be tweeting.

He's going to be tweeting his policies to the American people and the world, all by himself, in his room, with his little computer.

ROSS: You know, if you have time for one more question, I'd like to ask you about China, which you brought up. One of Trump's recent appointments was the former governor of Iowa, which is a state that President Xi Jinping of China has close ties to, having lived there for years, studying agriculture when he was a lower-level figure in the government. You brought up the One Belt, One Road as a potential for the US to be involved in. It's currently something that, under the Obama administration, the US has been opposing. The US did not join the Asian Infrastructure Investment Bank; the US urged other nations not to join it as well. What would you see as the proper or the best – what should the US role in the world be? What should US relations with China in particular be with regard to this program?

SEN. GRAVEL: Well, the U.S. role should, first and foremost, rests upon economic activity – raising the quality of life for the people in the United States and for the people in the world. That's the goal that China has set with respect to its One Belt, One Road.

We oppose that because we are refusing to accept the fact that China is the ascendant power, and that within a couple decades, will be the Number One economic power in the world;

but
not the military power. If you just look at the amount of
money
they're spending, they spend about 10% of what we do on our
defense posture. As a result of that, it demonstrates they
have
no interest in becoming the military predominant power in the
world. They're ceding that to the United States.

But that, of course, is not all that attractive, as
you saw
in the Pivot to Asia. Thank God that we have a new President,
Duterte, in the Philippines, who is now creating a
rapprochement
to China, which is the most enlightened thing they could do.
Their future is not with the United States; their future is as
a
player in the economy of South Asia. That's what a
rapprochement
with China portends – that both the Philippines will be the
recipient of extensive One Belt, One Road financing to raise
the
standard of living in the Philippines, which used to be
superior
to many of the other countries in Asia, and is now in the
lower
brackets.

My recommendation is the United States and the new
administration would be
Trump negotiating his "deal." And the deal he can negotiate is
that, yes, the United States will join with China, and will
raise
the economic threshold of the world.

ROSS: That sounds like an excellent direction for the
US.
I was wondering, do you have any other final thoughts you'd
like

to leave for our viewers?

SEN. GRAVEL: No, not at all, except to thank the LaRouche organization for doing good work in advancing the cause of peace, and in advancing the cause of economic growth. The only way we going to bring about world peace is when we raise the standard of living of the people throughout the world. Again, thank you for the good work in that regard.

ROSS: Senator Mike Gravel, thank you very much.

SEN. GRAVEL: You're welcome.

ROSS: While keeping up front that assessment from LaRouche that Obama the murderer is not going to take this transition, take this shift lying down, and the use of the Russian hacking business as an opportunity from their perspective to create conflict, let's switch gears and discuss more about what that better future ought to be; what our positive policy is. I'd like to turn it over now to Ben Deniston.

BEN DENISTON: Thanks, Jason. This should serve as a useful counterpoint, I think, to everything we were just discussing here. In the recent weeks, we've had some discussions with Lyndon LaRouche about the prospect of bringing the principle of the SDI – Strategic Defense Initiative, or in its modern form, the Strategic Defense of Earth; bringing that principle back onto the table in this potential new strategic environment where, assuming Obama doesn't get his way and doesn't start

thermonuclear war before the next President even has a chance to take power, we could see a new alliance emerging between the United States, Russia, and China. And setting aside this insane geopolitical framework of viewing these nations as our adversaries and doing everything we can to undermine their growth and development and rise to world prominence. Mr. LaRouche was very supportive of this being a time in which the Strategic Defense of Earth policy can come back as a real pillar of a new security architecture for the planet; which was also a focus that Helga Zepp-LaRouche had when we were discussing it with her earlier in the week as well. This can be a critical pillar for how the security, the defense, the military institutions of nations in this new era, coming together and cooperating on the new challenges, the common threats and issues that face all nations. The reason why I say this is a principle, is because we're in a new – I would really say for the past couple of generations – a new historical phase for mankind in this thermonuclear age. We've reached the point where if we continue a geopolitical, imperial policy where a leading power tries to maintain control at all costs, you're at the point where if that goes to full-scale war as it has in past periods, past centuries, you're talking about the annihilation of mankind. You're talking about a new phase of mankind, where full-blown warfare now has the ability to wipe out civilization as we know it. That's been

an historically new environment that mankind has been dealing with in the past generations. Now, we're seeing the potential for a build-up around that kind of war to be put off the table;
put on the back burner around a new administration. But what we're talking about with this Strategic Defense of Earth and in the context of the broader exploration of space, the joint development of space which Kesha will have some comments on in a little bit. This needs to become a central positive issue that we rally nations around; it can't just become "Let's not have war or conflict because it's bad"; but "Let's have a positive, truthful conception – a real principle – of what are the issues that face all nations together, that we should be rallying around in cooperation."

That was LaRouche's SDI originally; {LaRouche's SDI}, not necessarily the program that got implemented to some degree. But LaRouche's idea of the SDI, which was a joint open cooperative program with the Soviet Union; sharing technologies and capabilities, and jointly developing new capabilities to – as Reagan said – "render the threat of thermonuclear weapons impotent and obsolete." We'd actually be working with the Soviets to do this; and Mr. LaRouche recruited Dr. Edward Teller, President Reagan around this idea. These were not hippie, flower-wielding peaceniks; these are not people that just ran around saying "No war. War is bad." These are pretty serious, staunch conservative Cold Warriors to a certain degree; but they

recognized the truthful validity of what LaRouche was developing around his idea of the SDI. Mankind had reached a point where we needed positive, collaborative, joint development of these kinds of capabilities for the common aims of nations. Mr. LaRouche came incredibly close, in collaboration with Reagan, Teller, and others, to really overturning the strategic framework back in the '80s with that program.

But that hasn't really gone away. We've discussed this on shows in the past, but it's worth just reminding people that in the '90s, right in the aftermath of the attempt to get the full SDI program, there was kind of a re-emergence of the same idea around the defense of Earth. The recognition at that time – in the early '90s – that the Earth is actually incredibly vulnerable to asteroid strikes, comet strikes; and we should actually be looking at what the heck we can do on this planet to defend the planet from these kinds of potential disasters. That was something that Dr. Edward Teller, in direct collaboration with other veterans of the SDI and their direct counterparts in Russia, took up as a major focus in the '90s. You had a whole series of conferences and investigations, and proposals really, for the same type of joint open cooperation between the defense institutions and related institutions in the United States and Russia for cooperation around this common threat of the

defense

of Earth from not only missiles, but missiles coming from the Solar System; these asteroids. Unfortunately, it didn't fully go

through at the time. We had the continuation of this geopolitical framework, which has obviously continued through Bush and now Obama. But this issue has come back up again. It

was in 2012 that the Russians refloated the offer, and it was named the Strategic Defense of Earth in some of the news coverage. Direct, explicit opposition to the US and NATO advancing their missile defense systems towards Russia's borders

into Eastern Europe. They said, why don't we have a joint cooperative program for a Strategic Defense of Earth against the

threats of asteroids and related issues? Now, today, again with

the prospect of a real shift in the United States, assuming we can contain Obama and he doesn't return to his murderous streak

and orientation as Mr. LaRouche has warned, we could actually see

this principle emerge and become a central pillar of a new historical era today.

So, we thought it would be appropriate today, kind of as a

counterpoint, to start to put some of this issue back on the table. I wanted to start just by illustrating some of what these

threats are; what we're facing in terms of the threats to the Earth from these objects in our Solar System. If we go to the slideshow, we have a first graphic [Fig. 1] illustrating just the

reality that these impacts happen; and they happen quite frankly

a lot more frequently than people probably tend to realize.

In

the animation, you can see the famous, very well-documented, surprise Chelyabinsk impact over Russia. Which we had no warning

about; we did not know was coming. This frankly very small asteroid came in and impacted with such a high speed – which is

characteristic of all of these collisions in the Solar System. A

lot of the energy release is due to the fact that these speeds are incredibly fast. When you get an impact of two orbiting bodies in the Solar System, you tend to get massive energy releases, explosions. Here you had a very small object intersecting the Earth; slamming into the atmosphere and releasing the energy of a small nuclear explosion as it hit.

This, I think, awakened a lot of the world to the reality that these kinds of things do happen, and we have no defense. One, we

didn't even see this one coming; and two, if we had seen it coming, we have no demonstrated, developed capability to defend

the Earth from these kinds of challenges. I'd like to point people to on this graphic additionally, from some data that's been released in the relatively recent period, we can see in this

map of the world, an illustration of many smaller meteor impacts

into the atmosphere that have occurred just between 1994 and 2013. The Chelyabinsk impact was the largest in this time range;

these all were smaller than the Chelyabinsk impact, but these were still large explosions in the upper atmosphere. You can see

that they've painted the entire Earth over the course of this time period; just to illustrate the fact that these impacts are

constantly occurring.

Just to give another sense of defending the Earth from these asteroids, here is a schematic of the inner Solar System [Fig. 2]. You can see Jupiter's orbit as the farthest orbit out there; obviously then comes Mars, and Earth's orbit is a little bit darker than the other orbits. All of these blue lines – assuming you have high resolution to see the details of this visual – this blue haze you might see is actually composed of over 1400 orbits of asteroids that are specifically classified as particularly hazardous asteroids. That is, asteroids whose orbits cross the Earth's orbit at some point and create the potential for there to be an intersection where the asteroid is at the intersection at the same time as the Earth, and you have an impact, a collision. You can see here how crowded the inner Solar System is.

Fortunately, among these that we know of, none of these are expected to hit in the next century or any foreseeable timeframe as far as we know. This alone looks pretty dense, pretty packed in the inner Solar System here. What people should really get their mind around is, this is a tiny fraction of what we expect to be out there.

We can see here, if we take a little bit more complicated graphic [Fig. 3] and break it down, there are literally hundreds of thousands to millions of asteroids of the size of the Chelyabinsk meteor or bigger that we have not discovered. Based

on our understanding of the distribution of asteroids of different sizes, we know that they're out there; we just don't know where they are. We don't know which ones might impact, which ones might not. We don't know when the impacts would be.

Here is a depiction [Fig. 4], you can see the relationship between, on the horizontal axis in a logarithmic scale, different sizes of near-Earth asteroids. On the far right, you can see the very large ones in the range of kilometers across in diameter, all the way down to sizes of meters. On the vertical axis, you can see the expected estimates of the distribution, the number, of near-Earth asteroids of those sizes. You can see for the very large ones, we believe there are not very many; but as you start to get to smaller sizes, you get a geometric growth in the number of near-Earth asteroids of these different sizes. You can also see depicted the scale of the damage that would be inflicted on the Earth if it were to hit over an unlucky location. The Chelyabinsk impact being pretty much the smallest size that would not – kind of representing a lower limit on what doesn't do huge amounts of damage. But if it were just a little bigger, that could have caused really catastrophic effects for Chelyabinsk, Russia – that region. In this range, what people sometimes call a "city-killer" range; the size of object that would release the energy of a large thermonuclear explosion, we've discovered

maybe

1% of the near-Earth asteroids in this size range.

While NASA has done a good job of finding and discovering a number of the larger objects which can do damage over a large fraction of the Earth if not effect the entirety of the Earth; we've found a good number of those for the asteroids in particular. But as you start to go to these smaller sizes, we've

barely scratched the surface. As dense as you think this previous graphic is in terms of the number of bodies out there,

there are orders of magnitude more that could do serious damage

that we just don't know about. Again, the first step is knowing

where they are and when they might hit; the second step is actually having a defense capability. We've not really done anything besides general studies and theoretical investigations

on that front. So, this is still an open, unanswered challenge.

But this is kind of just the first step in a real defense of the

planet Earth from these types of cosmic challenges. As people are probably aware, you also have the issue of comets. This really grabbed people's attention in the mid '90s when mankind sat on the planet Earth, looked to Jupiter, and watched a massive

comet that had broken apart into a series of fragments as you can

see in the upper graphic [Fig. 5] there, collide with Jupiter. In the moving animation, you see the explosion of one of these fragments as it impacted Jupiter's surface. The other bright object is one of Jupiter's moons; but this is an image in the infrared where you can see the effects of these energetic types

of activities more clearly. In the purple image, you can clearly see the effects of the impact on the surface of Jupiter after the impact had occurred. These impacts let marks the size of the planet Earth on Jupiter's surface.

So, this was a big wake-up call in the mid '90s. This was comet Shoemaker-Levy 9 was one of the designations for it. Before this period, it wasn't widely accepting that we had to think about these types of impacts. When this occurred and they found this stream of comet fragments about a year before it actually hit; they looked at its orbit and said, "Wow! This is going hit Jupiter." So, everyone was sitting there watching, as this thing went up. We had the Hubble telescope, all these telescopes pointing; we saw this thing as well as we could from all over the world. This really was a major wake-up call to the fact that these impacts really do occur. They can come from asteroids, which you saw in the illustration of the inner Solar System, but they can also come from comets; which represents a qualitatively different challenge, as we'll see in the next animation. [Fig. 6]

This should give you a sense of this greater, more difficult challenge posed by comets. This is a particular case of a comet name C1996B2; and this was discovered in January 31, 1996. That's when we first knew this comet even existed. As you can see in the animation which is based directly off of the orbital data from NASA, we discovered this comet at the beginning of

this

animation when it was just out past the orbit of Mars. Within two months, it made a close pass by the Earth. We had no idea it

was out there until two months before it makes of close pass by

the Earth. Whereas the object that hit over Russia – the Chelyabinsk impact – was measured at about 20 meters in diameter; this object is estimated to be about 5 kilometers in diameter. That's about half the diameter of the comet that's believed to have taken out the dinosaurs. As we let the animation play out, we see something very interesting that's characteristic of this distinct nature of the challenge of comets. Look at its orbit. The circular orbits you see here are

the outer planets; that's Neptune's orbit. So, this has an extremely elliptical orbit that takes it far out into the depths

of the Solar System. When these comets are out there in the far reaches of the Solar System, they're incredibly difficult to see.

So, we only see them when they're starting to come into the inner

Solar System. Again, as this case demonstrated, we saw this one

two months before it made a close pass. If that had been on an

impact trajectory, there would have been nothing we could have done. When we're talking about that size of an object with these

comets, we're talking about something that can wipe out civilization. That is a global catastrophic impact, an object of

that size. We're not talking about the local scale damage of the

asteroids we were talking about a second ago; we're talking

about

catastrophic effects across the whole planet.

So, this is another depiction [Fig. 7] of where we think

these bodies are. Based on the orbits of these comets – sometimes technically referred to as long period comets; it's believed that many of these comets reside in the farthest outreaches of the Solar System. Far, far beyond the outer planets. This is a logarithmic scale, so you can see that this

distribution of comets – sometimes referred to as the Oort Cloud

– begins over tens of times past where Voyager has currently reached, and extends tens times farther than that. We're talking

about the very outskirts of the gravitational hold of the Sun. It's believed, again, we haven't seen this region – but based on

the orbits of comets we see coming in just in the short time period mankind has been able to make these observations – it's believed that this is a very large population of bodies out in this outer region of the Solar System. Because the gravitational

effect of the Sun is so weak out there, it doesn't take much to

perturb their orbits and potentially send some into the inner Solar System. Again, with our current capabilities, we're creating scenarios when we only see them months, maybe if we're

lucky a few years, before an impact. Certainly not enough time

to do anything about it with our current capabilities.

Now, I just want to end on kind of an interesting note, that

there are some studies – although the data is limited – indicating there might be certain cyclical natures to these large

comet impacts. Some people even believe it could relate to how the Solar System moves through the galaxy; which raises some very interesting questions about how this outer region of comets could get perturbed on a periodic basis and send in what they call "showers" – cometary showers of many comets coming into the inner Solar System, creating a scenario where it's much more likely that Earth or the other planets might get hit with an impact as Jupiter got hit in the '90s.

I think it's just worth noting that one of the leading astronomers in this whole field, Eugene Shoemaker, who unfortunately passed away in the late '90s, had pioneered much of the work in this field. And for whom this comet that impact Jupiter is named; him and his wife, who discovered it together.

He himself believed that it is likely that we are currently in the period of a comet shower; that was something that he published in the late '90s. Based upon the types of crater records and other evidence, he said it's not certain, but it could be the case that we're currently in the middle of what on a human time scale is a long period in which there's an increased frequency of cometary entries into the inner Solar System and an increased likelihood of impacts occurring. Whether this directly accounts for his hypothesis or not, it was only last year that we found out that a relatively dim star had actually passed through the Oort Cloud about 70,000 years ago; which is one of the kinds of scenarios that can perturb many of these bodies. Again,

since

these things are so far away, it can take 70,000 years for these

things to reach the inner Solar System. The point is, this is still incredibly preliminary knowledge of this region – of the Oort Cloud; of the region between the Oort Cloud and the inner Solar System. There could be a long period comet that's only ten

years out, that's been travelling for 50,000 years from the Oort

Cloud, or even longer; and it's now only ten years away and it's

on a direct impact course with the Earth, and we wouldn't even know. It could be just in the outskirts of the outer planets region of the Solar System; not even in this far, far depths region. Again, we're talking about things that can devastate civilization completely, globally as we know it.

This discovery of this dim star passing through the Oort

Cloud, we just found that out a year ago. How many other bodies

are out there that might have had close passes in the geologically recent past that could be doing similar effects?

The point is, our knowledge is incredibly miniscule for something

that threatens the entire planet; and our defense capability doesn't exist. This typifies just one of the issues; and I think

there's a lot more we're going to get into in coming shows.

But

this typifies one of the issues that is front and center for this

principle of the SDI, the SDE to re-emerge and center around.

These are threats that don't recognize national borders; they don't recognize cultural boundaries. They challenge the entire

planet and they're outside of our current capabilities. If

we're

going to have a sane and principled relationship for leading nations in the planet, then it has to return to these kinds of challenges. Addressing these common aims and threats as Dr. Edward Teller had spoken of, as Mr. LaRouche put on the table with this whole SDI proposal.

The point that I think we should really end on, and maybe discuss a little bit in conclusion, is that – and this is something that we've been discussing with Mr. LaRouche over the recent weeks – this isn't a separate, isolated issue. This is part of mankind becoming a Solar System species. This is part of mankind expanding to a new level, developing a platform of economic activity that makes mankind a presence, an active force in the Solar System. We can come up with specific scenarios where you can deflect one asteroid or maybe a particular telescope that can help us see some of these things; and we should be discussing and looking at those things. But the fundamental issue is, how do we expand mankind into the Solar System as a much more active and capable presence where we can handle these kinds of challenges? How do we engage other nations in cooperation and collaboration, instead of hiding our technology and hiding our capabilities because we want to have a leg up over China or Russia? How do we jointly develop the fundamental science and technologies mankind needs to defend the planet Earth in an open, cooperative way?

If we're going to seriously, actually get into that, Mr. LaRouche has been emphatic; that takes us right to the work of Krafft Ehrlicke, his collaboration with Krafft Ehrlicke, and these

early space pioneers who really worked out the fundamental principles of mankind's development of the Solar System. I think that is fully integrated with this Strategic Defense of Earth perspective. I think Kesha might have more to say, but that's going to be a critical part of this new space paradigm that we've been discussing in recent weeks.

KESHA ROGERS: Very good. I wanted to go back and really take up this conception of what it really means to advance the cause for peace. Because first of all, we have to end the perpetuation and acceptance of a big lie, a murderous lie that human beings cannot have access to that which is truthful. This is what the fight really is. When you're talking about the murderous policy of Obama, it's not a matter of opinion or whether or not you have a belief or non-belief, or like or dislike this President. This President is acting on behalf of the same factions which are indicative of what Bertrand Russell actually represented. He set back the cause of human progress in society. To say that if you make enough people believe that snow is black, or you perpetuate a lie enough; then enough people will believe it. But now, we're seeing that that's not working anymore. That the cause that Bertrand Russell and those who were against the genius of Albert Einstein that mankind can have access to that which is truthful, that system is being destroyed; it's losing out, and there is a new era, a new system of mankind emerging that is being represented by what the United States

has
the potential to become if we break with the lies that have
been
perpetuated and say, "No more! Obama must be thrown in jail
now." Anybody who's pushing this policy that we have to be at
odds with nations such as Russia and China, are continuing to
set
back the progress of mankind. This is not just about waiting
for
the next election and saying OK, well we dealt with Obama and
hopefully we can survive this next few weeks or so. The
question
is, that people who continue to allow for this murderous
policy
to dominate the thinking and the direction of our nation,
cannot
be tolerated.

I think it's important to really look at what it is
that
this President has done in setting back the course of human
progress by his dismantling and attacks on the manned space
program. What you're really dealing with right now is that we
have to look at the advancement of the space program as a new
evolutionary leap in the progress of mankind. To look at the
advancement of the space program not just as a discretionary
budgetary matter for internal US relations, but as Mr.
LaRouche
said at the onset of this election when Mr. Trump was elected,
you now have a new system of international relations emerging.
The United States has to join with that.

But when you're talking about advancing the cause of
peace,
it's expressive of the fight that Mr. LaRouche, his wife
Helga,
and this organization have been advancing and leading for a
very
long time. Then you talk about Mr. LaRouche's policy of the

Strategic Defense Initiative; a lot of people tried to lower that to a scale of just missile defense and defense of nations acting against the appearance of nuclear weapons from other nations, or just on a small scale. But what you're talking about, is the advancement of an evolutionary leap in the progress of mankind throughout the Solar System, throughout the Universe. And mankind understanding how to come together for a common aim of mankind; to submit to the development of the whole of the Solar System, which is going to increase our understanding of how to advance mankind both here on Earth and off the planet. This is what has been missing. The way people think about human economy, the way people think about relationships to the advancement of mankind in the Universe, is based on these small scale relations; but it has to be completely changed at this point in time. What Krafft Ehrlicke discussed in terms of an extraterrestrial imperative in his third law, was really taking the lid off on human progress; that mankind was an expression of unlimited potential. He says in that third law that by expanding through the Universe, man fulfills his destiny as an element of life endowed with the power of Reason and the wisdom of moral law within himself.

The problem is that we have lost that sense of moral law within mankind to act for the betterment of human beings and human progress. And have lost that power of Reason because we refuse to fight for that which is truthful. That has to end; that has to be stopped now. I think the fight going forward, has

to be centered around this basis; that we are going to uplift human society out of the depths of despair, and actually organize around a new commitment to human progress that has been missing for far too long.

I just wanted to say that because I think that we are on the verge of a new era for mankind right now, but people have to get a sense of it. It's not going to happen unless you fight for it; unless you fight to bring it into existence. The starting point of that is that we have to develop a new system of international relations, working with Russia, with China; not as enemies, but working together to end this threat to human progress that has been going on for far too long.

ROSS: Absolutely! I think that ties it also with that other major leap that's needed in humanity of Lyndon LaRouche's fourth law of his "Four Laws to Save the USA Now"; which is the breakthrough to get fusion power. Like this need for adopting a platform that allows us to have a control over space, that let's us really have this region of the Solar System; something that's within our power, within our reach, within our ability to interact with and intervene on if something is about to kill us all. The essential to make that happen is fusion power. No

matter how efficient a windmill you design, or no matter what breakthroughs they make in building solar panels, those aren't ever going to be at all useful for moving into space. You're not going to go to Mars with a windmill. What we are going to do that's going to transform our relationship to nature – I think this idea that we must grow; it's the characteristic of the human species, this moral law that you spoke of, Kesha. This law that we have to answer to is that it's been the nature of the Universe to develop; we've seen it with the creation of the Solar System. We've seen it with the development of life on this planet into increasingly higher forms; not in a purely qualitative way, but also through some specific quantitative measures adopted by Vladimir Vernadsky, for example. Where he looked at the increase of concentration of energy in forms of life; where he looked at the increasing range of chemical elements that were used by life; an increasing power and density of energy flow through the biosphere. That's really up to us at this point. The Universe, in a real way, depends upon us for those next levels of development that are the fruits of our minds. To create things in nature that have never happened before. Just like multi-cellular life, that was a new thing that hadn't happened before; chlorophyll – life going extraterrestrial to get the power of the Sun to feed on. That was something that hadn't been seen before. Now, it's the kinds of things that we do: electromagnetism; the breakthroughs that we have available to

us

with nuclear science, with fusion power. This is the calling that we have to respond to; this is something that we can come to

in resonance with other nations around the planet and really cooperate on as a real basis for international relations. Not maintaining supremacy, or maintaining the power of a bloc; but having a serious mission that is common to all people to collaborate on and to move forward.

DENISTON: It's maybe a minor point relative to everything,

but I couldn't help noticing when Mr. Gravel mentioned that we spent \$5 billion over 10 years to destabilize Ukraine; that's more per year than our fusion budget by a fair amount. That's \$500 million a year; our fusion budget for magnetic confinement

has been significantly less than that. Just in terms of a particular reflection of the totality; we're spending more to overthrow Ukraine, to mess with Russia, than we're spending on what could be infinite power for mankind for centuries to come.

ROSS: Priorities, huh?

DENISTON: Yeah.

ROSS: All right. I think that was a good discussion; we

hit on a lot of topics today. I think if we keep ourselves focussed on getting these Four Laws of Lyndon LaRouche implemented and preventing the hullabaloo now around this Russian hacking, etc. In these last periods of the current administration, they're attempting to create some sort of possibly irreversible conflict with Russia; that has to be stopped, and the foundation for a new system of cooperation among

nations and people has to be put into place. That's something

that we're very uniquely situated to do. So, I look forward to your help in making that a possibility and seeing you next time on larouhepac.com. Good bye.

Hvad handler alt hysteriet om?

Lyndon LaRouche: Obama prøver bare at undgå fængsel!

Leder fra LaRouchePAC, 15. december, 2016 – Mangeårig medarbejder Harley Schlanger sendte her til morgen følgende rapport:

»Jeg briefede Lyn [Lyndon LaRouche] her til morgen og gennemgik optrapningen af hele anti-Putin-hysteriet. Efter fem minutter eller så, hvor jeg rapporterede om de utroligt absurde historier på NBC (*'høj grad af overbevisning om Putins direkte involvering' i hacking*); New York Times' (*'Hvordan Moskva sigtede et perfekt våben mod de amerikanske valg'*, og lederartikel, *'Aleppos ødelæggere: Assad, Putin, Iran'*), og andre, samt kravet om enten, at Valgforsamlingen (Electoral College) afviser Trump, eller et nyt valg, sagde Lyndon LaRouche,

'Dette er tåbeligt sludder, det er et bedrag'.

»Jeg sagde, jeg ved, det er bedrag, men, mener du ikke, at dette tilsigter enten at fjerne Trump, eller begrænse ham? (LaRouche):

'Nej, det vil aldrig virke. Dette er alt sammen fantasi, det er vrøvl. Det kommer fra den politisk døde Obama. Han er færdig, han burde anklages for sine forbrydelser. Dette er et forsøg på at holde ham fri af fængsel.'

Jeg (Schlanger) sagde til ham, at Roger Stone har kaldt dette for et 'blødt kup' og mindede om Watergate. LaRouche sagde,

'Nej, det her er helt anderledes, der foregår noget andet',

hvor han igen henviste til det nye paradigme. Han understregede, efter en briefing om [Janet] Yellens (direktør for Federal Reserve) kommentarer efter gårsdagens møde i Federal Reserve,

'Det er uden betydning; det er alt sammen fantasi. De kan intet gøre.'

Det, der karakteriserer det her, er, at Putin er en

'selvstændig person, der ved, hvad han gør. Det kan ikke stoppes.'

Systemet er færdigt, og det, vi hører, er

'folk, der er skyldige og har et reb om halsen og håber på, at rebet ikke trækker dem ned'.

Han sagde, at vi blot behøver at gennemgå Obamas forbrydelser: han slår amerikanere ihjel med Obamacare (Obamas 'sundhedsreform': Loven om Beskyttelse af Patienter og en Økonomisk Overkommelig Sygesikring) og sin økonomiske politik, og med sine tirsdags-dræbermøder, burde han sættes i fængsel; han har gentaget begået forbrydelser. Fortæl blot dette til folk – der er ingen substans i det, som efterretningssamfundet, medier osv., siger,

'det er alt sammen sludder'. 'Vi må holde fast ved det, vi laver. Dette er alt sammen hysteri, men intet vil komme ud af det; det vil ikke få nogen effekt'«.

Her sluttede Schlangers rapport.

☒ Hvad dette betyder, er ganske enkelt: Hvem vil yde det amerikanske folk et lederskab for gennemførelse af **LaRouches Fire Love**, og for at bringe USA med ind i Verdenslandbroen? Bortset fra os, er der ingen. Ingen!

Det var den bedste tid, Det var den værste tid – Find dem, der ønsker at gøre det gode

Leder fra LaRouchePAC, 13. december, 2016 – Friedrich Schiller talte om dem, der søger sandheden gennem skønhed. Percy Shelley talte om de revolutionære tidspunkter i historien, hvor almindelige mennesker bliver i stand til at forstå dybe sandheder om menneske og natur.

Vi befinder os ved et sådant tidspunkt. Terrorismen jages på flugt; kineserne og russerne bygger storslåede projekter i hele verden, og Vestens befolkninger, den ene efter den anden, demonstrerer ved valgstederne, at de ikke længere vil tolerere det økonomiske forfald, de evindelige krige for at fremkalde »regimeskifte«, og heller ikke det døende Imperiums trussel om krig med Rusland og Kina.

Alligevel forsøger det miskrediterede og kasserede lederskab af det gamle paradigme, idet de lader som om, at de stadig har deres mistede magt, at fremprovokere en verdenskrig. Graden af rent hysteri er i sandhed forbløffende. Hvis man skulle tro Obama, eller Angela Merkel, eller det britiske lederskab, så

er nedkæmpelsen af al-Qaeda i Aleppo et katastrofalt folkemord; præsidentvalget i USA blev frastjålet Obamas klon Hillary Clinton af Vladimir Putin; Putin gør nu klar til at stjæle det tyske valg, og den globale opvarmning vil ødelægge verden, med mindre vi sætter en stoppe for, at mennesket gør fremskridt.

Det er latterligt, men det er ikke noget at grine ad. Husk, at *EIR* i juni måned rapporterede, at NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg til pressen sagde, »Et alvorligt cyber-angreb kan klassificeres som en sag for Alliancen. Så kan og må NATO reagere. Hvordan vil afhænge af, hvor alvorligt angrebet er« – dvs., at NATO kunne respondere til et hacker-angreb med konventionelle våben, eller atomvåben, under NATO's artikel V.

Når man hører disse neokonservative imperieherrers svanesang, så bør man huske på Joseph Goebbels' »store løgn«: »Hvis man fortæller en løgn, der er stor nok, og bliver ved med at gentage den, vil folk sluttelig tro på den. Løgneren kan kun opretholdes så længe, som Staten kan skærme befolkningen fra de politiske, økonomiske og/eller militære konsekvenser af løgneren.«

Vi har en million gange fået at vide, at man »ved«, at russerne hackede Vestens computere for at underminere vestligt »demokrati« og få Donald Trump valgt. Trump gør absolut ret i at spørge, hvordan nogen kan tro på sådan noget nonsens, efter at de selv samme, korrupte elementer i efterretningssamfundet forsikrede os om, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben, og de dernæst udløste det Helvede af folkemord, der har fundet sted i de seneste tretten år i Mellemøsten; og de forsikrede ligeledes den amerikanske Kongres om, at National Security Agency, NSA, ikke udførte nogen masseovervågning af USA's borgere sådan, som James Clapper gjorde det før Edward Snowdens afsløringer – den selvsamme James Clapper, som Obama nu har beordret til at »undersøge« russernes »omstyrtelse« af den amerikanske valgproces.

Der er ingen tvivl om, at et voksende antal mennesker i hele den vestlige verden – både blandt politiske ledere og almindelige borgere – er ved at erkende det gamle paradigmes ondskab og, konfronteret med ondskab, vælger at gøre det gode. Verden gennemgår en fornyelse gennem processen med den Nye Silkevej, som Kina har lanceret, med samarbejdet med den Eurasiske Økonomiske Union, ASEAN, BRIKS, SCO – med over 100 nationer i hele Eurasien, Afrika og Mellem- og Sydamerika, der alle ønsker at skabe en fremtid for deres nationer, og for verden som helhed. Amerika og EU er ikke udelukket fra denne proces – de er med fuldt overlæg i færd med selv at isolere sig og nægter således deres egne befolkninger retten til at tage del i dette revolutionære, nye paradigme for udvikling af vor planet, og vort univers.

Find de mennesker, der ønsker at gøre det gode, sagde Lyndon LaRouche sine medarbejdere i dag. Det bliver i stigende grad lettere at skelne mellem dem, der ønsker at bevare det døende Imperiums magt, om det så fører til Helvede, og så dem, der ønsker at være med til at skabe en værdig, kreativ og fremgangsrig fremtid for hele menneskeheden.

(Note: Ordlyden i titlen stammer fra indledningen til Charles Dickens' roman, To Byer (A Tale of Two Cities): 'Det var den bedste tid, det var den værste tid; det var visdommens tid, og det var tåbelighedens tid; det var troens epoke, det var vantroens epoke; det var Lysets tid, det var Mørkets tid; det var håbets forår, det var fortvivlelsens vinter; alt lå foran os, og intet lå foran os; vi var alle direkte på vej til Himlen, og vi var alle direkte på den modsatte vej – kort sagt, det var en tid, der var så lig den nuværende periode, at nogle af dennes mest højtråbende autoriteter insisterede på, at den, på godt og ondt, kun skulle modtages med en superlativ sammenligning.')

Titelbillede: Statue af Friedrich Schiller og Johann Wolfgang Goethe i Golden Gate Park, San Francisco, CA. □

Et frit Aleppo

Leder fra LaRouchePAC, 12. december, 2016 – I dag erklærede den syriske hær officielt sejren over terroristerne i Aleppo. Dette sker efter terroristernes fire år lange besættelse af byen; men det sker henved 24 dage efter, at den syriske regering, med russisk støtte, lovede at generobre byen fuldstændigt. De handlede imod hele oppositionen forøvet af London, Paris, Washington og Saudi-Arabien, der støttede »moderate« oprørere på jorden og førte løgne- og chikanekampagner i De forenede Nationer i New York.

SANA, den syriske regerings nyhedstjeneste, sender i aften en video, hvor præsident Bashar al-Assad ønsker syriske tropper tillykke ved deres stillinger i Aleppo. Prisen for denne sejr for principper har været forfærdelige lidelser og tab af liv, men sejren er godt og grundigt vundet. Folk fejrer den nu.

✘ Vi må nu tænke på nødvendigheden af en Marshallplan for området – de '5 søers plan', eller »Fønix«-plan, for en genopbygning af Syrien og hele området, som Hussein Askary og Ulf Sandmark har udviklet, og som Schiller Instituttet har promoveret.

I sidste uge, den 8. dec., midt i de sidste dages kampe om Aleppo, var Kinas særlige udsending til Syrien, Xie Xiaoyan, i Damaskus for at drøfte humanitære hjælpeoperationer, såvel som også andre planer om hjælp til den krigshærgede nation. I mellemtiden, i New York i sidste uge, stod Kina sammen med Rusland og andre nationer om at modsætte sig de svingagtige resolutioner om våbenstilstand og hjælp til Aleppo, der, i et

forsøg på at opretholde kampen om Aleppo, var blevet foreslået af aksen bestående af Det Hvide Hus, London, Saudi-Arabien og Frankrig.

I USA foregår der en hysterisk kampagne imod Rusland og præsident Putin, hvor man bruger løgner om, at russiske, statslige hackere skulle have grebet ind i de amerikanske valg, og også, at det var til fordel for Donald Trump. Dette kommer efter rapporter i medierne i sidste uge om, at CIA er i besiddelse af »hemmelige« beviser for, at Rusland begår disse kriminelle handlinger og er blevet en farlig modstander. Putin er den stærke mand, der udøver trusler, han er en krigsforbryder i Syrien, osv.

Efter at Lyndon LaRouche i dag blev briefet om situationen, bestilte han en kronologi (se nedenfor), der går tilbage til juli 2016, over denne løgnekampagne, og hvor WikiLeaks publicerede e-mails, der afslørede det aftalte spil mellem Hillary Clintons kampagne og det Demokratiske Partis Nationalkomite, om at favorisere Clinton og lægge forhindringer i vejen for Bernie Sanders. Daværende formand for Demokraternes Nationalkomite, Debbie Wasserman Schultz, måtte træde tilbage før Demokraternes partikonvent. Siden da – og især efter at have tabt præsidentvalget – har Obama- og Clinton-flokken bestræbt sig endnu mere på at aflede opmærksomheden fra den folkelige afvisning af deres mange forbrydelser, ved at fokusere på en svigagtig dæmonisering af Rusland og Putin.

Måden, dette skal forstås på, sagde LaRouche, er den, at dette er et britisk svindelnummer, en bestræbelse fra Dronningens side for at beskytte Obama og forhindre muligheden for, at Londons og Wall Streets politik skrottes. De aktuelle 'aggressiv hund'-angreb mod Rusland bør ses i denne globale sammenhæng – med sammenbruddet af det mislykkede system i USA under Bush og Obama, og af selve Det britiske Imperium, og ligeledes i sammenhæng med de brud, der nu kommer fra Europa, og nu, gennembruddet i Aleppo. Vores kamp er en kamp for

principper.

Supplerende materiale (engelsk):

Chronology: The 'Blame Russia' Operation for Election Interference Is a British Fraud

Dec. 12, 2016 (EIRNS)—The current hysteria to blame Russia for hacking and interfering in U.S. elections is no civic vigilance, but a classic British fraud operation, for the Queen to protect her Obama and avert the dumping of his failed London/Wall Street policies. It should be seen in the widest international context, of the collapse of the U.S. economic and political system, as well as the potential break-away from this collapse by populations around the world, from the Philippines, to Italy, to Bulgaria, to Moldova, to the U.S., to the Brexit voters, and more.

The chronology below shows the beginnings of the fraud, with the July 2016 Clinton campaign charges against Russia, made after leaks showed that the Democratic National Committee was secretly acting in Hillary's favor against Bernie Sanders, her principal Democratic opponent. Next, the Obama Administration itself jumped in to make accusations against Russia, as voters started lining up against Clinton. Then, after the electorate went for Trump, Obama formally called for an investigation of Russian involvement. Now there are calls for delaying the Electoral College vote altogether, and even for a re-election, plus

denunciations of Russian President Vladimir Putin for hijacking the election.

– Spring, 2016 –

JUNE. The Democratic National Committee said that two hacker groups had invaded its IT systems. The assertion was then later made by the Hillary Clinton campaign and the Obama Administration that the hacking, and subsequent release of emails, was "consistent with" Russian tactics, while not denying the illegal activity that had been exposed by the release.

– Summer, 2016 –

JULY. Before the Democratic Party Convention began, WikiLeaks posted some 20,000 emails from the DNC showing it was favoring Hillary Clinton, and prejudiced against her primary opponent Bernie Sanders, a breach of their own rules of impartiality. The DNC Chairman, Rep. Debbie Wasserman Schultz, was forced to resign just before the convention due to the exposure. Julian Assange, head of WikiLeaks, denied that Wiki had hacked the emails, but said that they came from a leaker.

– Autumn, 2016 –

OCT. 7. The Obama Administration formally accused Russia of conducting cyber attacks aimed at the elections. A statement was issued by James Clapper, Director of National Intelligence, and Jeh Johnson, Department of Homeland Security, saying that, "We believe, based on the scope and sensitivity of these efforts,

that only Russia's senior-most officials could have authorized these activities." Such "belief," and never evidence or proof, has remained the basis of all charges. The activities referred to

were hacking attempts against state election systems. Clapper and

Johnson, while not blaming the Russian government specifically,

asserted that the patterns of "scanning and probing" could be traced in many cases to servers operated by a Russian company.

A careful review of the Clapper-Johnson statement, however,

made clear that there was no unanimous consensus among the U.S.

intelligence agencies that there was adequate proof to accuse the

Russians of being behind the alleged hacking. In fact, by

October, according to a Dec. 12, 2016, *Washington Post* account,

quoting FBI officials, the Bureau had greatly scaled back its five-month long probe of Russian interference and ties to the Trump campaign, due to lack of sufficient evidence.

OCT. 8. The Russian Foreign Ministry responded that the hacking

accusations lacked any proof, and were intended for the purpose

of inciting, "unprecedented anti-Russian hysteria." Dep. Foreign

Minister Sergei Ryabkov, on the Ministry website, denounced the

U.S. statements as "dirty tricks."

NOVEMBER. During October through Nov. 6, WikiLeaks released several batches from a trove of over 50,000 emails, from the private email account of Clinton's campaign manager, John Podesta. Again, WikiLeaks spokesmen stated that they did not

receive the documents from hackers, but obtained them from whistleblowers inside the United States.

– Winter, 2016 –

DEC. 9. The *Washington Post* and *New York Times* reported that the CIA knew that Russia was behind hacking during the elections.

Naming no sources, nor facts, the *Post* wrote, "The CIA has concluded in a secret assessment that Russia intervened in the 2016 election to help Donald Trump win the presidency ... according to officials briefed on the matter."

The London *Guardian* reports the same line full-blast. However, the *Guardian* itself quoted an expert debunking this. ZeroHedge reproduced a *Guardian* article, featuring a British diplomat (friend of Assange) who has met and knows the leaker of the DNC emails. Those who know the leaker know, says the diplomat, that the emails were leaked, not hacked, and the leaker is not Russian but American.

From the *Guardian* piece: "Assange has previously said the DNC leaks were not linked to Russia. A second senior official cited by the *Washington Post* conceded that intelligence agencies did not have specific proof that the Kremlin was directing the hackers, who were said to be one step removed from the Russian government.

"Craig Murray, the former UK ambassador to Uzbekistan, who is a close associate of Assange, called the CIA claims 'bullshit,' adding: 'They are absolutely making it up.

"`I know who leaked them,' Murray said. 'I've met the person, who leaked them, and they are certainly not Russian, and it's

an

insider. It's a leak, not a hack; the two are different things.

"`If what the CIA is saying is true, and the CIA's statement refers to people who are known to be linked to the Russian state, they would have arrested someone if it was someone inside the United States.

"`America has not been shy about arresting whistleblowers and it's not been shy about extraditing hackers. They plainly have no knowledge whatsoever,' said Murray."

DEC. 9. Obama ordered a review of Russia's involvement in hacking to rig elections, going back to 2008.

DEC. 9. Nancy Pelosi, House Minority Leader, issued a statement, saying, "Any Administration should be deeply troubled by Russia's attempt to tamper with our elections."

DEC. 9. Sen. Lindsey Graham (R-SC), to CNN, "I'm going after Russia in every way we can go after Russia...they're one of the most destabilizing influences on the world stage. I think they did interfere with our election, and I want Putin to personally pay a price."

DEC. 10. Sen. Lindsey Graham issued a stream of tweets that Russia "is trying to break the backs of democracies—and democratic movements—all over the world." He wrote, "Don't have to be Sherlock Holmes to figure out what Russia is up to—they're trying to undermine democracies all over the world."

DEC. 10. Reporter Glenn Greenwald, on Intercept: "There is still no evidence for any of these [CIA] claims. What we have instead are assertions, disseminated by anonymous people, completely unaccompanied by any evidence, let alone proof... Anonymous claims leaked to the newspapers about what the CIA believes do not constitute proof, and certainly do not constitute reliable evidence that substitutes for actual evidence that can be received. Have we not learned this lesson yet?"

DEC. 11. Four Senators issued a joint statement calling for an investigation of Russia's involvement in election interference.

Democrats Charles Schumer (NY) and Jack Reed (RI); and Republicans John McCain (R-AZ) and Lindsey Graham (R-SC).

DEC. 12. Ten electors in the Electoral College (from six states and the District of Columbia) released an open letter to Director of National Intelligence James Clapper, asking for confirmation of whether Russia interfered in the 2016 elections, as a condition for the electors to formally cast ballots in the Electoral College when it meets Dec. 19 in respective states. This initiative is endorsed by the Hillary Clinton campaign. The electors' letter says they, "require to know from the intelligence community whether there are ongoing investigations into ties between Donald Trump, his campaign or associates, and Russian government interference in the election, the scope of those investigations, how far those investigations may have reached, and who was involved in those investigations." A leader

of this ploy is Christine Pelosi, daughter of Nancy Pelosi.

DEC. 12. John Podesta, on behalf of defeated and conceded candidate Hillary Clinton's "campaign," of which he was manager,

requested that the CIA or "intelligence community" give a briefing to the Electors at the Electoral College meeting, before

they cast their votes. Clearly aimed to have an official executive agency intervene to tamper with the Electors' votes.

Politico: "In his statement released on Monday [Dec. 12],

Podesta said 'The bipartisan electors' letter raises very grave

issues involving our national security,' and added that electors

have a solemn responsibility under the Constitution and we support their efforts to have their questions addressed....'

The statement describes how 'we' continually protested that

the Russians were doing it, indicating Podesta is speaking here

for Clinton's campaign. 'We now know that the CIA has determined

Russia's interference in our elections was for the purpose of electing Donald Trump. This should distress every American.'"

The "bipartisan electors" refers to the 10 led by Nancy

Pelosi's daughter.

If done, this would be the most serious such executive interference in elections since Andrew Johnson requested that the

Army help him convene a Congressional session including southern

slave owner "Congressmen" whose entry Congress had rejected.

Ingen tid til selvtilfredshed – Briternes, saudiernes og Obamas terrorapparat vil fortsætte hæmningsløst, indtil det destrueres

Leder fra LaRouchePAC, 11. december, 2016 – ISIS er på flugt fra de syriske og russiske styrker; det ene valg efter det andet (Brexit, Filippinerne, USA, Frankrig, Italien, Sydkorea) viser, at befolkningerne føler afsky for det britisk/amerikanske bankimperiums økonomiske diktatur og forsøget på at indlede krige med Rusland og Kina; Kina og Rusland opbygger partnerskaber med over 100 nationer for at samarbejde om store udviklingsprojekter for at skabe moderne nationer og eliminere fattigdom, som Kina næsten har opnået.

Alt dette giver grund til optimisme. Men, som Helga Zepp-LaRouche sagde i dag, så må vi ikke blive selvtilfredse. Det sårede dyr, som er Det britiske Imperium og dets marionet-neokonservative, der især omfatter Obama, i USA, vil ikke sky noget middel for at ødelægge fremvæksten af dette nye paradigme, især i USA. I takt med, at ISIS er i færd med at blive besejret i Syrien, går de saudiskskabte terrorister bersærk internationalt med morderiske selvmordsangreb, der blot i løbet af de seneste dage har dræbt over hundrede mennesker og såret mange andre, i Egypten, Tyrkiet, Yemen og Nigeria. Obama og fraktioner i CIA kommer med vilde påstande om, at de ikke tabte valget i USA, men at det var Putin, der

stjal det! Det får på en måde 1940'ernes og '50'ernes Harry Truman/Joe McCarthy-heksejagt på kommunister til at ligne en barneleg, og Obama har krævet, at James Clapper, direktør for den Nationale Efterretningstjeneste, leder et team, der skal undersøge det såkaldte russiske valg-tyveri til fordel for Trump.

Husk på, at det var Clapper, der for den amerikanske Kongres svor på, at der ikke fandt nogen masseovervågning af amerikanske borgere fra efterretningsvæsenets side sted – en løgn, der var en vigtig årsag til, at Edward Snowden besluttede at afsløre, at det var præcist, hvad de gjorde, og mere til, i hele verden. Set i dette lys var det rigtigt af Donald Trump at afvise denne fraktion af efterretningssamfundets »latterlige« påstand om russisk indgriben (andre fraktioner tilbageviser løgningen), og at minde os om, at dette var de samme mennesker, der lancerede ødelæggelsen af Mellemøsten ved hjælp af den overlagte løgn om Saddam Husseins angivelige masseødelæggelsesvåben, selv, da FN's team i Irak rapporterede, at disse ikke eksisterede.

På den anden side, så må optimisme ikke blive til selvtilfredshed. Trump er en ukendt størrelse. Alt imens han har omgivet sig med ledende generaler, der har udtrykt stærk opposition mod Obamas risikable militæreventyr i Mellemøsten og ønsker at samarbejde med Rusland om at knuse terrorist-svøben, og ligeledes, at han har krævet en genindførelse af Glass-Steagall, så er Trump samtidig omgivet af Goldman Sachs-folk, der har anført udplyndringen af ikke alene USA, men af en stor del af verden, på vegne af finansimperiet i London og New York. Hvilken politik, der vil lede USA og Vesten i de kommende måneder, vil blive afgjort af den grad af mod og beslutsomhed, som mønstres af den amerikanske og europæiske befolkning, der vil gå videre end til at »smide disse uduelige karle ud« og kræve et ægte, nyt paradigme – som vil erstatte City of Londons og Wall Streets herrevælde med Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love samtidig med et krav om, at USA

og Europa går med i den Nye Silkevej og samarbejder *med* Kina og Rusland, snarere end at true med krig *mod* dem.

(Se LaRouchePAC-video om LaRouches Fire Love, med fuldt dansk udskrift)

✘ Spørgsmålet om et potentielt Nyt Paradigme, baseret på udvikling snarere end geopolitik, var på programmet i denne uge i Shanghai ved et forum, der var sponsoreret af Shanghai Institut for Internationale Studier og Forskningsinstituttet for Dialog mellem Civilisationer (DOC), hvor man forbereder samarbejde mellem den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), der er lanceret af Rusland, og Bælt-og-Vej-initiativet, lanceret af Kina. Som stifter af DOC, dr. Vladimir Yakunin, formulerede det som et spørgsmål, der skal løses: »Hvordan sikrer vi os, at den samtidige udvikling af disse forskellige vækstcentre fører til synergi, og ikke konflikt? Det Økonomiske Silkevejsbælte og den Eurasiske Økonomiske Union kunne blive det, der viser vejen.«

Foto: Syrisk militæroperation for at befri de sydlige distrikter af det østlige Aleppo. (30. nov.) (twitter.com/AlalamChannel)

Video: En ny æra for USA: LaRouches Fire Love

10. december, 2016 – Lyndon LaRouches kortfattede 2014-dokument for den politiske strategi, med titlen, »Fire Nye Love for USA's omgående redning: Ikke en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed!«, skitserer grundlaget for, at menneskeheden uophørligt kan gøre fremskridt. Ikke flere økonomiske recessioner! Denne video dækker LaRouches 'Fire

Love', der har rødder i Alexander Hamiltons originale, økonomiske principper, der skulle lede USA: Glass-Steagall, Stats-bankpraksis (gennem en Nationalbank), udstedelsen af statskredit til forbedring af produktiviteten samt et forceret program for fusionskraft. De betydningsfulde, politiske forandringer, der finder sted i hele verden, inklusive valget af Donald Trump i USA, reflekterer et internationalt skifte, bort fra det transatlantiske områdes nedbrudte og rådne system, og hen imod det spændende, nye paradigme, der kommer fra Kina og Rusland, med økonomisk og videnskabeligt fremskridt. Lyndon LaRouches politik med de »Fire Love« er midlet til at vende det økonomiske forfald omkring, som har fundet sted under Bush' og Obamas præsidentskaber, og slutte os til Rusland og Kina for at udvikle et helt nyt paradigme med samarbejde mellem nationer. Jason Ross fra LaRouchePAC Videnskabsteam (også kaldet The Basement) diskuterer, hvordan vi kan gennemføre LaRouches ideer i USA i dag.

[Se fuld dansk tekst her.](#)

LaRouche PAC Friday Webcast, December 9, 2016

A NEW ERA FOR THE UNITED STATES: LaROUCHE'S FOUR LAWS

– Preface –

The election of Donald Trump was a resounding defeat of the legacy of the past four Presidential terms; and it was no surprise to anyone watching the planet as a whole. It was part of a broader, worldwide repudiation of the prevailing trans-Atlantic paradigm of the US and NATO, in favor of the New Paradigm now taking hold, a New Paradigm being led by China and Russia. Consider the storm of election results worldwide that the US was a part of: Think of the Brexit vote in the UK, think of the

votes

for President in the Philippines and France, the referendum in Italy, the elections in Bulgaria. The only reason to be shocked

by the Trump election, would be by ignoring the perspective of Lyndon LaRouche that Russia – and in another respect – China, have become the dominant force on the planet.

The truth of the matter is that in spite of Obama's assertions that he has organized the "greatest economic recovery

in modern history," most people's personal experience tells them

otherwise. We see increases in suicides and drug overdoses, stagnant or falling wages, exploding costs for medical care. People also fail to see the advantage of picking a fight with nuclear-armed Russia in order to support and arm alleged "moderate" Syrian rebels in order to overthrow that nation's President.

What Americans want, is a true economic recovery, a real

future, and an end to the state of perpetual war. Like all people, we would like to see a world in which our children and grandchildren are better educated, live longer, and are happier

than ourselves. We want to have a {mission}; a sense of contributing to something thrillingly important and new for mankind as a whole. In that sense, we need a huge leap in productivity, and a renewed sense of the best meaning of that term.

"There's a problem in the United States as such and the

world as such also; and the problem here is, we've got to increase the productivity per capita of the human population. It's not enough to get increased employment; you've got to increase the productivity per capita of the citizen. Without that, you cannot win."

This short video presentation is about how to

accomplish

exactly that, and how to think about it. We will present Lyndon

LaRouche's economic policy for the nation, what he calls "Four New Laws to Save the USA Now"; and we'll discuss how you can help make it happen.

– Introduction –

What you think you know about economics is probably wrong, and what US "experts" on economics think is {definitely} wrong.

Economy is not about money, about making money. That we humans have an economy in the first place comes from the fact that our

minds are capable of discovering principles of nature by which we

increase our power to achieve new things in the world. The first

great invention of mankind – it wasn't money – it was fire. The

use of fire is what separates our species absolutely from all the

animals, and it is the basis of the Greek creation story of Prometheus, who, in giving fire to human beings, {created} the human species as being the intelligent, creative, changing species.

Thinking in broad strokes, new types of fire have allowed us

to fundamentally change our relationship to the physical world.

In one way, this has been by changing the kinds of materials available and useful to us. Charcoal fires allow us to make metals from ores. In a second way, the power liberated from the

chemical bonds of hydrocarbon fuels created the steam engines of the past, and the internal combustion engines of the present. The potential of nuclear power, with fuel one million times more efficient and energy dense than chemical power, beckons us into the future; allowing for a re-configuration of our relationship to our material surroundings and our access to space. With a plasma torch, powered by nuclear fusion, we would achieve 100% recycling, and we could mine our landfills for resources. At a higher magnitude of power availability, manufacturing reaches a new level. And with plentiful energy, new solutions to water supply become possible. To learn more about these topics, see our videos on the plasma torch and on the fusion economy.

Thinking on such a long-term scale, the factors that truly transform human productivity come into sharper relief. What are we doing today to achieve the next levels of knowledge and physical power? Are we intensely working to achieve nuclear fusion; or are we reverting to the Middle Ages and building windmills? What course are we setting for ourselves? Where are we going? Will we look back in a century, and point to this period as setting the stage for the major breakthroughs that will have defined that coming future world?

At present, there are two main systems in the world: (1) the relatively dying, money-based, depressing trans-Atlantic world of the Americas and Europe; and (2) the thrilling potential of a

New

Paradigm launching off from China's Belt and Road Initiative.

The

21st Century Maritime Silk Road links the sea routes throughout

Eurasia and Africa in a new integrated development. On land, the

Silk Road Economic Belt presently features six economic corridors, bringing a new high-tech infrastructure platform across the Eurasian continent. Together, the full Belt and Road

Initiative is bringing dozens and dozens of nations into the largest development program the world has ever seen. And it's being led by a nation – China – that has concrete plans to {entirely} eliminate poverty within its borders by 2020. This is

already rapidly expanding – further agreements with the BRICS nations and other nations throughout the world are bringing this

closer and closer to the World Land-Bridge proposal made by Lyndon and Helga LaRouche, and which has been promoted for decades.

This concept reaches beyond this planet, up to space, and to

the Moon. Again, China leads the way, with the first ever landing

on the far side of the Moon planned for the near future, and permanent lunar manned bases coming after.

{This} is the future of mankind that the US must join; and

here's the policy to make that happen:

-The Four Laws –

In June 2014, Lyndon LaRouche authored a document, "Four New

Laws to Save the USA Now: Not an Option, an Immediate

Necessity!"

He wrote:

"The economy of the United States of America, and also that of the trans-Atlantic political-economic regions of the planet, are now under the immediate, mortal danger of a general, physical-economic, chain-reaction breakdown-crisis of that region of this planet as a whole."

To address this collapse of the financial system, as seen in today's banking crises, as with Deutsche Bank, the moneyed interests of Wall Street and London proposed a system of bail-in, of looting and theft; to steal from the economy to support the financial system, creating the effect of further destroying the physical economy and causing an accelerating rate of death. Take as example the situation in Greece, where during this decade, GDP has fallen nearly in half, and unemployment has doubled. Every EUR100Euro the IMF succeeds in cutting from Greek expenses h to a 150Euro decline in income. Such are the results of following the economic advice of the trans-Atlantic economic order.

So what do we do? LaRouche points to the needed remedies:

"The only location for the immediately necessary action which could prevent such an immediate genocide throughout the trans-Atlantic sector of the planet, requires the U.S. Government's now-immediate decision to institute four specific, cardinal measures. Measures which must be fully consistent

with
the specific intent of the original U.S. Federal Constitution,
as
had been specified by U.S. Treasury Secretary Alexander
Hamilton
while he remained in office:

(1) Immediate re-enactment of the Glass-Steagall law
instituted by U.S. President Franklin D. Roosevelt, without
modification, as to principle of action.

(2) A return to a system of top-down, and thoroughly
defined, National Banking.

(3) The purpose of the use of a Federal credit-system,
is to
generate high-productivity trends in improvements of
employment;
with the accompanying intention, to increase the
physical-economic productivity, and the standard of living of
the
persons and households of the United States.

(4) "Adopt a Fusion-Driver 'Crash Program'." The
essential
distinction of man from all lower forms of life is that it
presents the means for the perfection of the specifically
affirmative aims and needs of human individual and social
life."

We'll cover these Four Laws, these four aspects, and
provide
you with the means to make it happen!

1. Glass-Steagall

Despite chronic lying by Rep. "Bailout Barney" Frank
and
Barack Obama himself, the repeal of Franklin Roosevelt's
Glass-Steagall Act created the conditions for the crash of
2008,
then; and the imminent crash of the entire trans-Atlantic

system
today.

For the 66 years it was in force, from 1933-1999 – especially up until the 1990s weakening of it – Glass-Steagall kept our financial system stable and laid the basis for physical economic growth unseen by any other nation in the history of mankind. Think of the economic accomplishments by the United States over that period, particularly from 1933 through the 1969 Moon landing.

Glass-Steagall created the ability increase the physical wealth of the nation by strictly separating commercial banking from investment banking and insurance. Under Glass-Steagall, commercial banks took deposits and made loans, thereby allowing idle money to be used by others in the community to engage in productive activity. Under Glass-Steagall, your bank didn't gamble with your paycheck, invest it in securities, lose everything, and then turn to the government demanding a bail-out; leaving the people high and dry.

Since the repeal of Glass-Steagall, we haven't seen any growth of the productive economy, but rather the growth of swindles – of stealing – at the expense of the population. The industrial capacity of our nation, our moral outlook, our commitment to future, have all dwindled to a faint glimmer of their former selves since Glass-Steagall's repeal.

Without the separation between commercial activity and investment activity, banks have transformed into parasites; rather than functioning as Alexander Hamilton intended, when he wrote that "The introduction of Banks â€¦ has a powerful tendency to extend the active Capital of a Country. Experience of the

Utility of these Institutions is multiplying them in the United States. It is probable that they will be established wherever they can exist with advantage."

For example, despite Federal Deposit Insurance Corporation Chairwoman Sheila Bair's testimony that approximately \$15 trillion in bail-outs, loan guarantees, and other government and Federal Reserve assistance was made available to major banks from 2007-2011, their lending into the real economy kept falling through 2012. That government assistance was used for securities' speculation, and never left the banking sector to benefit the physical economy.

We must get Glass-Steagall restored immediately. The so-called Too-Big-To-Fail banks are larger now than they were in 2008. They're destined to blow any week. If they blow out now in an uncontrolled way, the destruction to the physical conditions of life for Americans, in terms of jobs lost, houses lost, retirement funds lost, the chaotic breakdown of the financial system, will far exceed the crash of 2008, and the image of 1929.

The system {has} to be put under control. Restoring Glass-Steagall today forces Wall Street to reconcile their huge debts on their own (bankrupting most investment banks, in a controlled and orderly way), and it will free up commercial banks to act as banks again. {We don't need Wall Street gambling!}

2. National banking

Alexander Hamilton stated in his "Report to the Congress on National Banking": "A National Bank is an institution of primary importance to the prosperous administration of the finances [of the United States], and would be of the greatest utility in the operations connected with the support of the public credit." Secretary of the Treasury Hamilton reorganized the post-Revolutionary War debt of the United States; developing a means of funding it through a series of new taxes. He then set up the Bank of the United States, using the now-stable debt as its primary asset. The bank was able to stabilize the money supply, reduce speculation, and make the needed loans to finance the build-up of the newly unified economy.

After that first national bank was allowed to lapse in 1811, a successful fight was waged to charter the Second Bank of the United States, which functioned from 1816-36, during the presidency of John Quincy Adams; who oversaw extensive investment in canals and transportation, made possible by the national top-down approach. Presidents Abraham Lincoln and Franklin Roosevelt also both applied the principles of national banking. Lincoln, through the issuance of "United States Notes" or "greenbacks" as they were called, and through a series of banking acts, reasserted the authority of the federal Treasury over all the numerous banks in the various states; requiring "all banks to purchase United States [Treasury] stocks to hold as securities

for their circulating notes." In this way, Lincoln set up a national banking system, even though he was unable to establish a national bank.

Later, Franklin Roosevelt utilized his own approximation of the National Bank principle, when he converted the Reconstruction Finance Corporation, created under the preceding Herbert Hoover

Presidency as a means of intervening into financial markets. Roosevelt converted it into an institution for physical economic

development. Roosevelt's RFC issued the equivalent of \$500 billion (in today's dollars) of credit directed towards specific

employment programs and infrastructure and other development projects. This credit was repaid both directly, and indirectly:

The increased tax revenue resulting from the tremendous productivity increase brought about by the RFC, would itself have

paid for many of its programs. National banking – this approach

– allows investments whose returns are not made simply through user fees, but through improvement in the nation's overall productive powers.

By making the goal the improvement of national productivity,

rather than turning an immediate profit, the national banking approach allows investments that would otherwise not be made; and

it is absolutely essential today. The need for infrastructure financing today is an order of magnitude beyond what the RFC financed in Roosevelt's time. In addition to our own national resources, the involvements of the extensive credit facilities of

China, as well as its currency holdings (and those of Japan, for example) will be essential for the needed US recovery.

3. Credit for higher EFD

What makes a loan worthwhile? We are {so} far behind, that, for example, a national effort to build high-speed rail would founder for lack of basic building supplies, such as steel. Investments must be directed to where they would be most useful. As a metric for this, consider energy-flux density, an economic indicator used by LaRouche. It is a measure of the intensity of energy flow through the economy, considered at the point of application. For example, contrast the energy required to cut a material with a dull blade versus a sharp one. It actually takes more energy, more effort, to use the dull blade, while the energy concentration in the sharp blade, delivered over a smaller area, is more effective and requires less overall effort. In this way, we should measure not simply energy used per se, but the density of the applied energy in an economy. By increasing this, we are able to achieve more with less effort, and, of course, achieve new feats that were otherwise impossible.

A priority must be given to these economic activities; those that tend to increase the energy-flux density of the economy as a

whole. By investing in higher platforms of infrastructure, such as efficient nuclear power, high speed rail, and water management systems, in this way we increase the potential of every local area of the economy. Just as shipping and canals made more areas able to trade, and as the railroads opened up the interior regions for development and an opportunity to transport goods efficiently, increasing the productive potential of the nation as a whole, the next generations of infrastructure increase the value and opportunity all along the development zones they create. And by improving the means of production itself, as through up-shifts in the design of machine tools, the apex of the productive and manufacturing process, the increased powers of labor shape the entire created world.

Alexander Hamilton writes in his "Report on Manufactures" of the effect of increasing the power of labor: "The annual produce of the land and labour of a country can only be increased, in two ways – by some improvement in the productive powers of the useful labor; or by some increase in the quantity of such labor. With regard to the first, the labor of Artificers [manufacturers in today's language] is susceptible, in a proportionally greater degree, of improvement in its productive powers, whether to be derived from an accession of Skill, or from the application of ingenious machinery.

"The employment of Machinery forms an item of great importance in the general mass of national industry. 'Tis an artificial force brought in aid of the natural force of man; and,

to all the purposes of labor, is an increase of hands; an accession of strength!..."

Today, we must focus the increasing of energy flux density in the infrastructure/public works platform, in machine-tooling, and on science itself – the key to making all other developments possible. Improving the economy of labor is accomplished through technological progress in an energy-intensive, capital-intensive mode of investment in basic economic infrastructure, agriculture, and manufacturing. And even occupations that don't directly change still have their effects improved. The produce of a farmer, maybe produced in the same way, is now going to the dinner table of a fusion scientist. The mechanic's work on a car is now allowing a machine-tool operative to reliably drive to work, creating parts for a nuclear power plant. The trash collector brings this week's refuse to a regional plasma torch facility, recovering as much rare earth metals as would be gathered from a mine. Everything changes together; productivity is about the whole.

4. Fusion

It is an outrageous crime that we don't yet have fusion power, and that existing fission power – both uranium and thorium – has seen relatively so little utilization. The next stage in our journey of higher forms of fire and control over the physical world, lies in the tiny world of the atomic nucleus. If

the nucleus were the size of a basketball, an atom itself would be a kilometer in radius. Yet the forces in the tiny area of the nucleus are of a power density 100,000 to 1 million times greater than the chemical forces holding together atoms in molecules. A molecule is about 100,000 times larger than a nucleus; and yet the nucleus has 100,000 times more power. Put that together and you're talking about a thousand million or a million million times more power density in the nucleus. It's almost incomprehensible how large that number is. It's like comparing the mass of our solar system to the entire Milky Way galaxy! That's the power of the nucleus. It's an absolutely phenomenal aspect of nature. So, don't research solar panels; unlock this almost {incomprehensibly} greater potential!

Through a greater mastery of the nucleus, we'll open the potential for dramatically increasing our energy supply to transform our relationship to physical materials through new types of ore processing, our relationship to water as through desalination, and the ability to rapidly reach any part of the Solar System; such as to deflect a deadly asteroid headed our way. You can't do that with a wind turbine! This is an essential component of becoming a truly space-faring species.

So why hasn't it happened yet? Why don't we have nuclear fusion power today? Check out this chart. It shows a 1976 estimate of when various funding levels would be expected to achieve commercial fusion. At a maximal level of funding, fusion was expected by 1990. You'll see at the bottom a line labelled "Fusion Never." That was the level of funding expected to keep

programs alive, but without ever making the needed breakthrough.

The black line {below that} is actual funding for fusion research

in the United States. A decision was made and remade, and remade,

{not} to make this breakthrough; {not} to reach the next stage of

"fire" that would transform our civilization far more profoundly

than did the development of the steam engine. Our growing reach

into space – made possible by fusion engines – will enable the next level of scientific breakthroughs; requiring the export from

space back to Earth of that great, man-made resource: knowledge.

But instead, we saved pennies while sacrificing the potential to

advance on the grandest of scales.

Imagine living in a society committed to achieving fusion,

and to implementing its benefits. How would being a part of that

society shape its citizens' self-conception? A human life has consequences and meaning that last far beyond physical death – at least in potential. Adopting a mission to achieve fusion is putting into practice a goal of Hamilton, who wrote that "To cherish and stimulate the activity of the human mind, by multiplying the objects of enterprise, is not among the least considerable of the expedients, by which the wealth of a nation

may be promoted. Even things in themselves not positively advantageous, sometimes become so, by their tendency to provoke

exertion. Every new scene, which is opened to the busy nature of

man to rouse and exert itself, is the addition of a new energy to the general stock of effort." – Make It Happen! –

We need to make this happen! You only get to vote for President one day every 4 years. What about the other 1,460 days?

The LaRouche PAC is active {every day}. For decades, Lyndon and

Helga LaRouche and their collaborators have been relentless organizing for the new economic paradigm coming into being now.

Decades of conferences, studies, reports, meetings, fundraising,

videos, election campaigns, and collaboration are now coming to

fruition. The outlook of the Belt and Road Initiative put forward

as official policy by Chinese President Xi Jinping in 2013, is something the United States can adopt as well, rather than opposing. We can join this effort, we can rebuild our economy; we

can have something fundamentally useful to offer the world.

Work with us! Join our Manhattan Project of political, intellectual, and musical activity in our nation's center of New

York. Work with the leadership of LaRouche and his decades-long

record as the conscience of America. From our website, you can sign up at our action center to get more involved. There is so much you can do, from setting up meetings in Congress to attending and organizing events in your area, from letters to the

editor, studying economics, and raising contributions for the LaRouche PAC. Help to:

* Force Congress to immediately vote up the reinstatement of Glass-Steagall as the first of LaRouche's "Four Economic

Laws";

* Educate yourself on fusion and forms of "fire";

* Join or start up a reading group to master the ideas of Alexander Hamilton, our nation's first Treasury Secretary;

* Study the World Land-Bridge proposal, and create events in your area. Discuss how the US can join this outlook. Inspire others with what is already happening, and with what could happen.

{You} can learn economics. {You} can be a political leader.

Do it, {be that leadership the US needs.} It's up to us; let's work together.

Har Obama efterladt 'en ny, stor recession' til Trump?

Leder fra LaRouchePAC, 8. december, 2016 – Alt imens det aktuelle, afgørende spørgsmål er, om den tiltrædende Trump-administration virkelig vil begrave »krigsdoktrinen for regimeskifte« og forfølge produktivt, økonomisk samarbejde med Kina og Rusland, så blev vi i dag mindet om den anden, triste arv fra Barack Obama: økonomien. Det amerikanske Konkurrenceråd har udgivet en rapport om USA's produktivitet med titlen, »Ingen økonomisk genrejsning«, og i *USA Today* lød overskriften meget passende, »Obamas økonomiske genrejsning var alligevel ingen genrejsning«. Og det Nationale Center for Sundhedsstatistik udgav en grummere undersøgelse, der fandt,

at den forventede levealder for alle amerikanere faktisk er faldende, og at dødsfald som følge af alle de mest almindelige sygdomme er stigende, og det samme er spædbarnsdødeligheden. En af undersøgelsens forskere sagde: »Der er simpelt hen dette fænomen med, at tingene ikke står så godt til i USA, over hele linjen.«

På trods af »markedets« kortvarige eufori over valget af Trump, så forudsiger mange økonomer, at Obama har efterladt ham »en ny, stor recession«; og faktisk, et snarligt finanssammenbrud på grund af Dodd/Frank-lovens åbenbare manglende evne til at kontrollere og undertvinge Wall Street. Mange af de mest aktive og interesserede amerikanere er også meget bekymrede over dette.

Det ovenfor nævnte «største spørgsmål» vil fundamentalt afgøre det; amerikansk velstand vil vende tilbage gennem at samarbejde omkring »Den Nye Silkevej« om store infrastrukturprojekter, gennem fælles gennembrud inden for teknologier for fusionskraft; og inden for kernekraft og afsaltning af havvand ved hjælp af kernekraft.

Som Rachel Brinkley, fra LaRouchePAC National Policy Committee, udtrykte det i en udtalelse om den mislykkede Dodd/Frank-lov: »For det første, så er der ... forøgelsen af reel velstand som resultat af forøgede rater af fysisk produktivitet. Kinas politik for den Nye Silkevej har en positiv effekt på 70 lande og 4,4 mia. mennesker, ved at fokusere på byggeriet af nye transportruter og udvikling af energi, inklusive byggeriet af højhastighedsjernbaner og mere effektive havne, at bringe elektricitet til landdistrikterne, og ved at indgå partnerskaber for avanceret, videnskabeligt samarbejde med andre lande. Dette er en aktuel, levende demonstration af, hvordan man påvirker nettorater af fysisk vækst i positiv retning. Monetære processer må altid være underordnet dette ... «

Men, vi må omgående have en reorganisering af bankerne gennem indførelse af Glass-Steagall – i modsat fald, med stigende rentesatser, der nu rammer kolossale gældsbobler, vil Wall Street og City of London atter kollapse og ødelægge udsigterne til fremskridt. Trump har sagt, at han vil have Glass-Steagall genindført; mange kendte økonomer siger, at Kongressen og hans Wall Street-rådgivere ikke vil tillade det.

De undervurderer det tilbageholdte krav fra millioner af informerede amerikanere, om at få retfærdighed gennem **Glass-Steagall** og få »lukket Wall Street-kasinoet ned«. Dernæst kan en politik for statslig kredit og produktivitet, i Franklin Roosevelts tradition, løfte nationen ud af det langvarige, økonomiske kollaps, i hvilket Bush og Obama har efterladt den.

Foto: Nyvalgte præsident Donald Trump har forpligtet sig til, at USA skal ophøre med at føre en politik for regimeskifte ...

**Syrien står umiddelbart foran befrielse
– Vil Det britiske Imperiums terrorist-instrument blive ødelagt for altid?**

Roosevelt holder Pearl Harbor-talen den 8. december, 1941, til en særlig indkaldt Kongressamling.

Leder fra LaRouchePAC, 7. december, 2016 – På 75-års dagen den 7. dec., 1941 – »en dag, som vil blive husket som en skændselsdag«, som FDR erklærede – breder et lignende chok sig i De forenede Stater, og i verden, med Det britiske Imperium, der står over for sin mulige, endelige død. Politisk, økonomisk og strategisk vakler Imperiet, med Olympens bjerg, der smuldrer under dets fødder.

På den politiske side har den italienske befolknings overvældende afvisning af den EU-dikterede folkeafstemning, der skulle overgive magten til Bruxelles-bureaukraterne, som handler på vegne af bankerne i City of London, føjet yderligere et slag til Brexit, Trumps valgsejr, Fillons valgsejr i Frankrig, Dutertes valgsejr i Filippinerne og den allesteds nærværende fornemmelse af, at den britiske »globalisering« af hele verden under bankierernes kontrol er ved at være forbi.

På den økonomiske side bliver det i stigende grad erkendt, at den hektiske bestræbelse for at holde de europæiske banker oven vande gennem mere kvantitativ lempelse ('pengetrykning'), mere bail-in (ekspropriering af bankindsud) og mere bail-out (statslig bankredning) – de samme, mislykkede bestræbelser, som Bush og Obama har brugt i USA – skal dække over ødelæggelsen af folks levebrød, hvor produktiv beskæftigelse og selve produktiviteten bliver lukket ned for at redde spekulanterne. Og så virker det ikke engang, for at redde bankerne!

På den strategiske side, så er krigene for »regimeskifte«, som Bush, Blair, Cameron og Obama har ført i hele Mellemøsten, og som har overgivet land efter land til bestialske terroristbander, ved at blive nedkæmpet på Syriens slagmarker.

Aleppo er næsten blevet befriet fra al-Qaeda og ISIS, disse, de britiske og saudiske monarkiers skabelser. Som oberst Pat Lang (pens.) bemærkede på sin blog, *Sic Semper Tyrannis:[1]* »Det, der er sket i borgerkrigens heksekedel, er, at en ny magt er opstået i Levanten. En ny, syrisk, arabisk hær eksisterer nu, takket være russisk uddannelse, udstyr og rådgivning.«

Som en yderligere konsolidering af denne afvisning af britisk imperiepolitik, erklærede Donald Trump i går aftes i North Carolina med sin hidtil stærkeste formulering:

»Vi vil ophøre med at fare rundt for at vælte udenlandske regimer, som vi intet ved om; som vi ikke bør være indblandet i. Denne destruktive cyklus med intervention og kaos må omsider være slut ... Vi søger harmoni og god vilje mellem verdens nationer.«

✘ EIR's rapport 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen' på engelsk, kinesisk og arabisk

Grundlaget for denne harmoni er blevet fremlagt i detaljer i EIR's Specialrapport, **»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**, som nu cirkulerer i hele verden på engelsk, kinesisk og arabisk. I løbet af den forgangne uge fortalte to politiske ledere fra Kina, Patrick Ho, tidligere Hong Kong-indenrigssekretær, og viceudenrigsminister Fu Ying fra Beijing, et amerikansk publikum i Washington og New York, at den nyvalgte præsident Trump har mulighed for at bringe Kina og USA sammen omkring global opbygning af nationer, ved at tilslutte sig Xi Jinpings Silkevejsprojekter, Bælt-og-Vej-programmet, og ved at tage imod det stående tilbud fra præsident Xi om samarbejde, som Obama havde afvist til fordel for militær konfrontation med både Kina og Rusland.

Trump har gjort det ekstremt klart, at han vil arbejde sammen

med præsident Putin omkring bekæmpelse af terrorisme, samt inden for andre, endnu ikke afgjorte områder. I dag foretog han endnu en positiv gestus over for Beijing ved at udnævne guvernøren for Iowa, Terry Branstad, som den næste ambassadør til Kina. Branstad er en nær, personlig ven til præsident Xi Jinping, et venskab, der stammer fra Xis mange besøg til Iowa i årenes løb.

☒ LaRouches Fire Love

For virkelig at bringe Amerika ind i en samarbejdsrelation med Rusland og Kina, må det transatlantiske banksystems bankerot løses, helst før der indtræffer en ukontrollabel sammenbrudskrise. Dette kræver den omgående genindførelse af Franklin Roosevelts **Glass/Steagall-lov** og afskrivning af boblen med værdiløse derivater, der er i færd med at drive realøkonomien ad Helvede til. I dag er aktivist-teams fra hele USA's østkyst i Washington, hvor de giver de sædvanligvis totalt idéforladte kongresmedlemmer deres marchordrer om at tilslutte sig den nu på globalt plan gærende revolution, der er i færd med at bringe en afslutning på Det britiske Imperiums finansdiktatur gennem Glass-Steagall og statslig kredit, der, efter Hamiltons principper, dirigeres til opbygning af industri, landbrug, infrastruktur og satsning på fusionskraft og udforskning af rummet. Magten til og muligheden for at gøre dette ligger i dette øjeblik i vore hænder, et øjeblik, der ligeledes vil »huskes som en skændsel«, hvis vi mislykkes. Som i 1941, har alle patrioter i deres respektive nationer, og alle borgere i verden, muligheden for at ændre historiens gang til det bedre, ved at tilslutte sig denne historiske, internationale kamp for at skabe en civilisation, der er i overensstemmelse med alle menneskers værdighed.

Foto: SAA Tigerstyrker og civile i Aleppo, Syrien, 7. december, 2016.

---

[1] Sic semper tyrannis er latin og betyder 'således altid for

tyranner'. Det blev foreslået af George Manson ved Virginia Konventionen i 1776 og henviste til Marcus Junius Brutus' udtalelse ved mordet på Julius Cæsar. Det bliver undertiden fejltolket som »Død over tyranner«. (*wiki*)

**Ved et uafgjort øjeblik i historien er den personlige faktor endnu vigtigere:
Gør det Nye Paradigme til virkelighed!**

Leder fra LaRouchePAC, 6. december, 2016 – Den formelle overgang til USA's næste præsidentskab – der er 45 dage til Indvielsesdagen for Donald Trump – får uophørlig opmærksomhed i USA og i andre medier, men, den historisk vigtige overgang i verden som helhed er det følgende: hvor hurtigt og vist vil USA og Europa opgive det geopolitiske, kasino-økonomiske system og gå med i det nye, globale win-win-paradigme? Udfordringen består i at mobilisere folk til at være med til at få dette til at ske. Dette omfatter, at de foretager en personlig ændring og bliver aktive, og ikke længere blot ser passivt og afventende til. Der gives øjeblikke i historien, hvor den subjektive faktor er altafgørende. Vi befinder os ved et sådant øjeblik.

Omstændighederne er dramatiske. Yderligere initiativer for

fred og udvikling kommer i denne uge fra Rusland og Kina.

I dag var premierminister Dmitri Medvedev vært for mange møder i Moskva med den tyrkiske premierminister Binali Yildirim, inkl. møder med præsident Vladimir Putin. Sammen med afgørende, økonomiske engagementer, såsom byggeri af kernekraftværker og gasledningen Turkish Stream, bekræftede lederne det, som Yildirim kaldte behovet for en ny, international sikkerhedsarkitektur for at besejre terrorisme, og en ny dialog med vestlige magter på dette grundlag.

I Tokyo fremlagde en kinesisk embedsmand fra den magtfulde Nationale Udviklings- og Reformkommission (NDRC) i går et tilbud om at opkoble Bælt-og-Vej-programmet til Japans og Sydkoreas økonomiske »arbejdsplaner«. Hr. Cao Wenlian, generaldirektør for NDRC's Internationale Samarbejdscenter, talte om at styrke komplementariteten i de tre nationers økonomiske aktiviteter, der tilsammen allerede udgør 36 procent af verdens BNP. Cao talte i anledning af det Første Forum for Samarbejde om Industrikapacitet mellem de tre lande. Dette fremstød med det kinesiske tilbud tilsidesætter Japans mangeårige underdanighed under transatlantisk, økonomisk og militær, tvivlsom og aggressiv manipulation.

Selv Henry Kissinger – hvis personlige historie kan siges at indbefatte særdeles uønskede paradigmer – taler offentligt til fordel for samarbejde mellem USA og Kina. Kissinger mødtes den 2. dec. med præsident Xi Jinping i Beijing. I dag mødtes han med Donald Trump i New York City. I går aftes under et Manhattan-arrangement svarede Kissinger på et spørgsmål, der var stillet af LaRouchePAC's Daniel Burke, som spurgte: »Hr. LaRouche deler stærkt Deres mening om, at USA og Kina må samarbejde. Og han understreger, at USA og Kina kan samarbejde omkring politikken med Ét bælte, én vej; at dette ville være en indlysende vej til at genopbygge USA's kollapsende økonomi ... « Kissinger svarede: »Jeg mener, at konceptet med Én vej, ét bælte [sic] er et vigtigt spørgsmål. Jeg mener, at Kina kan og bør finde en måde at tale om det. Det er et af de spørgsmål,

hvor samarbejde sandsynligvis er muligt ... «

I denne uge vil LaRouchePAC-aktivister fra flere østkyststater anføre angrebet på Capitol Hill i Washington, D.C., for at lægge pres på virkeligheden og politikken med det formål at få USA til at gå med i det nye paradigmes æra, med start i en genindførelse af Glass-Steagall, der følges op af gennemførelse af de handlinger, der fremlægges i LaRouches *Fire Love*.

Ved et arrangement i går i Washington, D.C., talte både vicepræsident Joe Biden og Thomas Hoenig, vicepræsident for den amerikanske Statslige Indskudsgarantifond, FDIC, offentligt til fordel for Glass/Steagall-loven. Biden fordømte sin egen stemme til fordel for en ophævelse af Glass-Steagall i 1999 (Gramm-Leach-Bliley-loven) som »den værste stemme, jeg nogensinde har afgivet i hele min tid i USA's Senat«. Men så vendte han rundt og sagde, det er derfor, vi nu »ikke kan tillade en ophævelse af Dodd-Frank«, fordi vi har brug for »en opmand i marken«.

Hoenig udtalte imidlertid støtte til genindførelse af Glass-Steagall og forklarede, at ophævelsen af denne lov førte til de risikable omstændigheder, der skabte krisen i 2008.

»Man gav de kommercielle banker, der har et statsgaranteret sikkerhedsnet, lov til« at engagere sig i alle former for aktiviteter, og man »forsynede dem endda med udvidet statsstøtte til at handle ... « Hoenig er en potentiel Trump-udnævnelse til viceformand for banktilsynet i Federal Reserve (USA's centralbank).

Hvis man træder et skridt tilbage og betragter historien, ser man, at visse øjeblikke træder frem som tidspunkter, hvor en afgørende, personlig ændring finder sted. I denne uge tænker vi med alvor tilbage på den 7. december, 1941, Pearl Harbor Day, hvor amerikanske borgere, som nation, gennemgik en ændring over en nat.

Vi skal i dag forstå, at vi alle er kaldede til aktivt at intervenere for at være med til at afgøre det historiske udfald.

Italien: Har Putin gjort det igen?

Leder fra LaRouchePAC, 5. december, 2016 – I modsætning til det hysteri, der stadig fortsætter i USA, så er der ingen, der påstår, at Rusland riggede stemmeboksene til Italiens overvældende sejr i en folkeafstemning, der ellers ville have overgivet deres love, domstole og lovgivende magt til den Europæiske Union. Men den, der promoverede en sådan folkeafstemning, den italienske premierminister Renzi, blev alligevel grundigt slået og træder nu tilbage.

Som den russiske præsident Putin samme dag bemærkede i et interview til Tv, »Vi lever nu i en anden tid ... Den globale balance er gradvist i færd med at skifte.« Obama har igen tabt; endnu en leder, som han havde overøst med ros, har erkendt sit nederlag til det »nye paradigme«.

Dette nye paradigme afviser det gamle – der sluttelig drejede sig om britisk finansimperialisme – som var det paradigme, Obama har tjent: Det drejede sig om at ofre økonomier til globale finansmarkeder og globale finansinstitutioner; om at ofre industrier for traktater om »frihandel«; om at fjerne uønskede, »diktatoriske« regeringer gennem permanent krigsførelse. Ironisk nok var det de britiske vælgere, der startede den til alle lande nu spredende afvisning af dette »globaliseringsparadigme«.

Som eksempel for dette nye paradigme står de næsten 70 nye,

store infrastrukturprojekter, hvor Kina er involveret i finansieringen og opførelsen, i Eurasiens, Afrikas og Sydamerikas nationer – og, potentielt set, også i Nordamerika, når Obama først er af vejen.

Dette nye paradigme kunne meget snart komme til udtryk gennem den måde, hvorpå Putin er i færd med at gennemtvinge en løsning på forsøget på at gennemtvinge regimeskift i Syrien; og gennem Kinas fremstød for udvikling med den Nye Silkevej, der også forlænges ind i Mellemøsten. Selve den Europæiske Union har bøjet sig for denne »skiftende balance« og fremlagde i dag en Plan B, hvor det vil være med til at finansiere genopbygningen af Syrien og opgive kravet om Bashar al-Assads tilbagetræden.

Valget af Donald Trump udgør en åbning i kampen for dette nye paradigme i USA – han blev valgt gennem en afvisning af den gamle globaliseringspolitik, og har visse mål til fælles med det nye paradigme.

Men håbet om dette nye paradigme, der besjæler hele Amerika og Europa, ligger i kampagnen for Lyndon LaRouches »**Fire Økonomiske Love til USA's redning**«, som diskuteres i LaRouchePAC National Policy Committee fra 5. dec. Følg diskussionen [her](https://larouchepac.com/20161205/larouchepac-policy-committee-show):
<https://larouchepac.com/20161205/larouchepac-policy-committee-show>

Det nye paradigme er den dominerende dynamik i verden

i øjeblikket; Italien leverer et bragende nederlag til EU-oligarkiet

Leder fra LaRouchePAC, 4. december, 2016 – Den 9. november, 2016, morgenen efter det dramatiske præsidentvalg i USA – hvor Trumps valgsejr efterlod de fleste analytikere hjemme og i udlandet enten vrøvlende nonsens af sig, eller også i målløs tavshed – udtalte Lyndon LaRouche klart, at Trumps valgsejr var en del af en global, og ikke en lokal eller national proces, hvor hele konstruktionen med globalisering og frihandel er i færd med at smuldre. LaRouche sagde, at intet endnu er afgjort, og at processen styres af præsidenterne Putin fra Rusland og Xi fra Kina, og gennem det globale alternativ, som de præsenterer – et alternativ, der er baseret på en politik, som Lyndon og Helga LaRouche længe har været forkæmpere for.

I dag fortsætter denne globale proces med at udspille sig i en accelererende rate, i en grad, hvor det nye paradigme er den dominerende dynamik i verden i dag. I Italien leverede landet et slående, 60 % mod 40 %, nederlag til Storbritanniens EU-diktatur. Søndagens folkeafstemning – i kølvandet på Brexit og Trumps valgsejr – kunne meget vel vise sig at blive det endelige knockout-stød mod hele eurosystemet.

Samtidig med, at det transatlantiske systems gamle paradigme imploderer, tilbyder den kinesiske præsident Xi Jinping aktivt hele verden at få adgang til den »udviklingsdrøm«, der på så slående vis fungerer i Kina. Som *Xinhua* skriver i en ledende artikel: »Den kinesiske drøm er en drøm for alle.« Og, ligesom sin partner Putin, fortsætter Xi med at udvide tilbuddet om produktivt samarbejde med USA til nyvalgte præsident Trump. Potentialet er enormt – men endnu ikke realiseret.

I mellemtiden fortsætter de afdankede repræsentanter for det gamle paradigme at handle, som om der ikke har fundet et skifte sted i USA's præsidentskab, og som om det nye paradigme slet ikke eksisterer. De fortsætter med at puffe verden i retning af atomkrig, med deres outrerede og farlige provokationer imod Rusland og Kina.

Hvad vi foretager os i denne globale proces, understregede LaRouche tilbage den 9. nov., og igen denne weekend under diskussion med sine medarbejdere på begge sider af Atlanten, er absolut afgørende. Vi må blive ved med at presse på for at få **LaRouches Fire Love** vedtaget og bruge det faktum, at der nu er en større åbenhed over for diskussioner af dristige ideer, som man så det tidligere på ugen i forbindelse med LaRouchePAC's organisering på Capitol Hill. Mange mennesker var for første gang villige til at diskutere fusionskraft, rumpolitik og endda Einsteins og Krafft Ehrickes ideer.

Vi må fremlægge for folk behovet få at vedtage Glass-Steagall og indføre et kreditsystem efter Hamiltons principper, der skal erstatte nutidens bankerotte system, og vi må vise dem, hvordan det vil virke. Og vi må frem for alt tilslibe menneskets centrale karakteristika, som muliggør en sådan uafbrudt udvikling: menneskets kreativitet.

Vi må absolut fokusere på skabelsen af en bedre kvalitet af det menneskelige intellekt, understregede LaRouche; vi kan ikke udelade behovet for at skabe og generere genier, som Einsteins eksempel udtrykkeligt demonstrerer. Dette er den standard, der må anvendes. Vi må opgradere den måde, hvorpå vi fungerer som organisatorer, sagde han, og udsøge mennesker, som i det mindste er i besiddelse af spiren til denne kvalitet af geni, og som er villige til at bygge et nyt samfund og skabe en fremtid for menneskeheden.

Vi kan ikke gå på kompromis med udviklingen af geni. Dette kræver, at vi stræber efter at udvikle den form for kvalitet, som i det mindste må have en forsmag af geni, for vi ønsker,

at befolkningen skal følge denne kurs.

Denne idé om at appellere til folk, der i det mindste har en anelse om, hvad det vil sige at bringe menneskeheden fremad, udtalte Helga Zepp-LaRouche, er også af afgørende betydning for rekrutteringen. Vi må tænde gnisten i sådanne personer for at tilslutte sig denne nye revolution, der er i gang over hele verden.

Supplerende materiale:

Bragende nederlag for EU-Oligarkiet i italiensk folkeafstemning

4. dec., 2016 – Et jordskælv, denne gang af politisk art, kom søndag aften fra Italien, hvor vælgerne – iflg. de tidlige resultater – afviste den EU-dikterede forfatningsreform med et overvældende flertal på 60 % mod 40 %.

Efter Brexit og den anti-Obama/Hillary Clinton valgsejr i USA, er dette det tredje chok, der rammer, og det har implikationer for hele Europa og verden.

En turbulent fase er nu indledt. Premierminister Matteo Renzi forventes at træde tilbage, og mandag vil et spekulativt angreb, der var annonceret på forhånd, blive udløst mod italienske værdipapirer. Dette kan udløse en bankkrise, der hurtigt kan sprede sin smitte til hele finanssystemet.

Italien står nu umiddelbart over for at træffe et valg: enten at gennemtvinge finansiell fascisme, eller forlade euroen og vedtage nationale nødrets-love. Der vil muligvis blive afholdt nyvalg snarest på baggrund af denne krise.

Foto: Premierminister Matteo Renzi tabte stort i søndagens folkeafstemning i Italien.